

ABONAMENTS

Barcelona, lloc...	950 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre...	1050 "
Amèrica llatina i Portugal, trimestre...	1250 "
Països corresponents, trimestre...	1550 "
Altres països, trimestre...	1850 "

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS, SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CORTS CATALANES, 589, prel.—Tel. 11450

BARCELONA

TALLERS D'IMPRESA:
BARCELONA, 11 i 13.—TELÈFON 19003

EL TEMPS

El temps és molt variable a tot el país i s'han registrat variacions de màxima intensitat dels quals ha tingut lloc a la conca de Tarragona. Parla i Ribagorça.

Neva als cims del Pirineu, particularment a la regió d'Andorra. Els vents són forts del sud-est o de l'est, però tendeixen a calmar-se al quart quadrant, per la qual cosa les temperatures experimentaràn un notable descens.

CRONICA Càrrecs repetits

A la "Gaceta" ha aparegut el decret nomenant delegat d'Ordre Públic a Catalunya. El nomenament no és cap novetat, perquè feia dies que era conegut el termini del govern sobre aquesta qüestió, però és interessant la coincidència de la publicació del decret amb la designació del governador general de Catalunya, que en virtut d'aquesta disposició governativa queda s'entén totalment de les responsabilitats que emanen del manteniment de l'ordre a Catalunya. El decret actual, justificat pel del 24 de novembre de l'any passat, que restituïa al Poder central el coneixement de les qüestions relacionades amb l'ordre públic a la regió autònoma, diu que el delegat general d'Ordre Públic que crea tindrà dintre el territori les atribucions i facultats que pertorquen als governadors civils, inspeccionarà les associacions existents al territori de la seva jurisdicció i dependrà immediatament de la Direcció General de Seguretat.

I el governador general què farà, doncs? El governador general, segons l'article cinquè del decret, conservarà la competència en totes les altres qüestions que pel seu caràcter no siguin especialment atribuïdes al delegat general d'Ordre Públic. I el president de la Generalitat, quin paper representa? Exactament el mateix que el governador general; més ben dit, el càrrec de governador general és una superposició exacta al de president de la Generalitat, amb l'única diferència que el governador general el nomena el govern... i el president de la Generalitat també, mentre durarà el règim transitori. Així, doncs, per a exercir les mateixes funcions tenim dos càrrecs idèntics, amb un conseller de Governació i un delegat d'Ordre Públic que no depèn de cap autoritat de Catalunya.

Si al governador general no li és atribuïda cap funció ni representació que de dret no tingui el president de la Generalitat, de fet és aquest el càrrec que proveeix la iniciativa del govern central, perquè en la pràctica el governador no farà res que no correspongués fer al president. La inutilitat de la figura del governador és evident, i justament per això resalta més la intenció que amaga la permanència d'aquesta figura. Abans ens enviaven governadors civils; ara ens designen un delegat general d'Ordre Públic, i ens imposen un president de la Generalitat camuflat de governador general. Posats a fer, per què no designen l'alcalde de Barcelona, que això acabaria d'arrodonar l'aspecte colonial que va prenent tot plegat? Si per a ésser president de la Generalitat no cal ésser empadronat a Catalunya, tampoc no seria un requisit inexcusable per a ocupar l'alcaldia volat de gestors governatius. Dies passats el Consistori remeté la designació d'alcalde fins a conèixer el nomenament del governador. Si la designació de la persona que haurà d'ocupar l'alcaldia ha de donar tants de neguits, no faltaria algun amic del senyor Cambó, afiliat a la Ceda o a qualsevol altre partit, disposat a treure's del compromís, pel bé de Catalunya. Els partits catalans governamentals es ven que estan en déficit d'homies que sàpiguen governar. L'ordre públic no els fa goig, i els càrrecs de responsabilitat tampoc; s'estimen més entretenir-se estirant cordilleres a l'ombra i quedar bé amb els amics de fora de casa.

La jornada política a Madrid

El cap del Govern no té majoria

(CONFERENCIA TELEFONICA AMB EL NOSTRE REDACTOR A LA CAPITAL DE LA REPUBLICA)

El senyor Chapaprieta finalment té adonada que no disposa de majoria al Parlament. Ahir a la tarda estigué a punt de dir-ho des del banc blau, però el seu desig de desfer-se de la polèmica el feu desistir del seu projecte. Poc abans de la presidència del Consell, el senyor Alba tingué interès a deixar les coses perfectament aclarides. Abans d'ahir el senyor Alba anuncià que ahir es procediria a diverses votacions per les quals es requeria quòrum; el Govern, per la seva banda, havia enviat els seus necessaris als diputats de la majoria. L'assistència d'aquests darrers fou ahir a la tarda major que de costum, però sense arribar a aconseguir el nombre necessari. Fou aprovat el dictamen de la Comissió sobre les importacions de blat per 178 vots contra 30, dictamen inoperant que es limita a fer unes observacions que ja han estat destruïdes per la república de Marcell Domingo, però carregades de rancúnia contra l'ex-ministre de la República. No hi hagué en la majoria la gallardia necessària per a deixar acusacions formals contra el senyor Domingo.

No hi hagué aquesta gallardia ni tampoc no hi hauria hagut els vots necessaris, perquè immediatament després de celebrada aquesta votació el senyor Fabregas, d'Unió Republicana, demanà que se celebrés la de l'elecció del vocal del Tribunal de Garanties, vacant d'ençà que dimiti d'aquest càrrec el senyor Abilio Calderón. Hi ha un termini per a celebrar aquesta votació, i ja ha venut, i, d'altra banda, cal el quòrum. El senyor Alba hagué de proclamar des del seient presidencial que no hi havia el nombre suficient de diputats. —Valen les VV. SS. que consti que no hi ha quòrum? Doncs així consta! — ha afegit el senyor Alba, subintolant solennement la manca de majoria per a complir una funció d'ordre constitucional com és la de designar el vocal parlamentari del més alt tribunal de la República.

No sabem què ha pogut més al senyor Chapaprieta si la manca de diputats o l'acta notarial d'impotència parlamentària estesa pel senyor Alba. Molt curiós sortí el cap del Govern als passadissos, anunciant que anava a provocar immediatament una votació de confiança en abstracte, és a dir, sense votre cap dictamen a votació. — Veieu com tenia raó en tot allò que deia a Saragossa? — sospirava el senyor Chapaprieta.

El senyor Just Villalonga, un dels diputats radicals que més es distingiren per la seva oposició al Govern, avia irònicament els seus companys de minoria dient: — Aneu de pressa que es va a votar la confiança al senyor Chapaprieta. Minuts després el senyor Llorca encunava un avís al cap del Govern sobre com seria de perillós sotmetre la majoria a aquesta prova. El senyor Menéndez, molt sollicit, portà el senyor Chapaprieta cap al bufet del Congrés, on després d'una llarga conferència, aconseguí que aquest desistís del seu projecte.

Sembla que durant tota la setmana actual s'elidiran totes les votacions, no solament les de quòrum, sinó també totes les que pugna tenir algun interès polític.

Vegeu a la pàgina 8 el final de la sessió municipal de vint-i-quatre hores

El senyor Vilallonga desment que hagi qualificat el català de dialecte

DIVENDRES PENSEA VENIR A BARCELONA

Madrid, 20. — El governador general de Catalunya, senyor Vilallonga, ha pregat als periodistes que aclarissin una manifestació apareguda en algun periòdic de Barcelona, en les quals es diu que qualificà el català de dialecte, la qual cosa se-

Ignasi Vilallonga

ria, a judici del senyor Vilallonga, incorrer en una falta de cultura imperdonable en qui ha estat regionalista tota la seva vida.

Ha afegit el senyor Vilallonga que ha demanat hora al Cap de l'Estat per tal de complimentar-lo, suposant que podrà fer-ho demà, i que avui dedicarà el dia a assumptes particulars.

Ha ratificat així mateix el seu propòsit de marxar divendres a Barcelona per tal de prendre possessió del Govern general.

—Nosaltres, senyors, tampoc no celebrarem cap acte a la Monumental...

Paraula

EL PROCÉS DELS "OUSTACHIS" A AIS DE PROVENÇA

Arribada a l'Audiència del coronel Priclet, que matà a cops de sabre, després de l'atemptat, l'assassí del rei Alexandre de Iugoslàvia i el president Barthou

Les Corts de la República

Tal com havia anunciat el President de la Cambra la sessió fou variada - Hi hagué de tot menys el que més interessava al Govern: el quòrum, per manca del qual no s'ha pogut elegir Vocal parlamentari al T. G. C.

S'ha aprovat el dictamen sobre les importacions de blat, sense formular cap acusació, per 178 vots contra 30

Han continuat els debats sobre el projecte de llei de bases reorganitzant la mobilització militar i el projecte de Comunicacions marítimes

S'ha reprès la interpellació sobre política monetària

En un magnífic combat de boxa, ahir a la nit, Hilari Martínez va defensar victoriosament el títol de campió d'Espanya

(INFORMACIÓ A LA PAG. 5)

LA GUERRA A ETIOPIA

AL FRONT MILITAR, fet i fet, no passa res

AL FRONT DIPLOMÀTIC, el President del Comitè de Sancions creu en l'eficàcia de les mesures coercitiues

Els perits anglo-francesos es reuneixen avui a París cercant una solució al conflicte

(INFORMACIÓ A LA PAG. 7)

Carta de Diré Dava

Trampes per a tancs Els temors i les esperances dels italians

per Sir Percival Phillips

Diré Dava, diumenge.

Carren rumors que els abissinis de la regió de Jijiga es retiren cap a Harrar, però aquesta notícia no es confirma. El rumor pot haver nasut de les informacions que diuen que els països que quedaven a Jijiga estan evacuant la població.

Ahí a aquest matí s'ha observat major activitat en els avions italians d'observació camant les línies abissinies fins a Harrar. Dos d'ells han estat vistos des de Diré Dava, aparentment reconeixent el país a ambdues bandes del ferrocarril.

Es diu que el senyor Mussolini començarà demà operacions intensives tant per aire com per terra, com a resposta a les sancions.

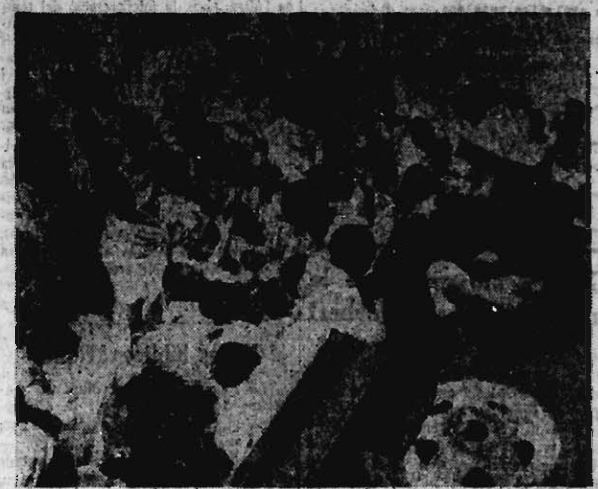
Es parla molt de les causes que han induït el comte Vini, recentment expulsat d'Addis Abeba, i els altres funcionaris diplomàtics i consulars que havien estat fins ara a Djibuti, fins i tot el cònsol d'Harrar, a anar sobtadament a Mogadíscio. Marxaran ahir via Aden, amb catorze passaports visats pel cònsol britànic.

Els abissinis diuen que aquests diplomàtics s'han passat tant de temps a Djibuti perquè el Duce creia que l'emperador d'Abissínia es decidiria aviat a negociar. El comte Vini era mantingut allí en disposició de trobar-se amb els representants abissinis sense retard.

Si els italians aconseguïssin prendre Harrar en un futur proper, com la gent d'ací diu, el comte Vini podrà estar en contacte igualment amb el Govern abissini a través del ferrocarril des de Diré Dava, però la suggestió que les negociacions de pau serien acceptades per l'emperador en vista d'una tal derrota és posada en ridícul pels seus misatgers.

Una de les teories per explicar el trasllat a Mogadíscio és la possibilitat d'organitzar una propaganda intensiva per l'avanc italià en el front meridional semblant a la que seguí el començament de l'avanc al nord.

L'avanc italià a l'Abissínia meridional es troba ara amb la primera resistència.

Distribució de queviures als indígenes d'un poblat conquistat, feta per un soldat italià des d'un avió

La seva possessió incerta, tant amb molts més tancs i autos blindats com amb una nova lleia de cinc mil indígenes.

L'altra columna italiana al sud ha avançat al llarg del riu Xebeli, i l'avanguardia es diu que ha arribat a Omein, a unes 85 milles al sud de Sasa Baneh.

El general Graziani tem aparentment un altre atac contra el seu flanc per part de l'exèrcit del ras Desta, la posició del qual no se sap ben bé. Es creu que s'ha retirat cap als tributaris del riu Xebeli. Sasa Baneh, per la seva banda, no té importància, excepte com a final de la carretera de 95 milles que va a Jijiga, recentment construïda pels enginyers suïssos, capaç de suportar el tràfic pesat de motors i que proporciona el més fàcil i ràpid accés a les muntanyes que volten Harrar.

El principal exèrcit que defensa la ciutat cobreix un front que s'estén des de deu milles dels límits de la Somàlia britànica al nord fins a les muntanyes d'Abaxgùl al sud. Quan els italians intenten penetrar més endavant des de llurs posicions actuals és probable que tinguin lloc la primera batalla important d'aquesta regió.

FOC AL PARALLEL

Ahí al matí el calà foc al "Dancing Arnan", instal·lat en un primer pis, al costat del popular cinema del mateix nom, al carrer de Francesc Layret. Començà a la cuina d'un bar que hi ha sota i s'incrementà

rápidament. La ràpida intervenció dels bombers evità, però, que l'incendi prengués proporcions. Es cremà un tros de teulada del "Dancing" i un entresol on hi havia uns quants mobles. No hi hagué desgràcies.

ELS RITLLETS DE 1.000 I DE 500 LIRAS QUE ENTRIN A ITALIA DESPRES DEL DIA 26 SERAN SEGRESTATS

Madrid, 20. — L'Ambaixada d'Itàlia ha fet pública la següent nota:

"La Reial Ambaixada comunica per a coneixement dels interessats que, segons decret del ministeri de Finances de Roma del 16 de novembre del 1935, XIV, és admes des d'ahir el reembossament dels bitllets de Banc italià de 1.000 i 500 liras, exportats en contravençió amb les disposicions sobre exportació de valuta italiana, sempre que els dits bitllets arribin al regne d'Itàlia dintre del dia 26 de novembre, en plei assegurat, dirigint a un dels següents Instituts:

Banco d'Italia, Banco di Sicilia, Banco di Napoli, Banca Nazionale del Lavoro, Banco di Roma, Banca Commerciale Italiana, Credito Italiano, per compte de l'Institut de Canvi (Centre Italià de Construcció de Moneda), i els que siguin disposats en el dit termini a la Reial Ambaixada d'Itàlia, Consulat General d'Itàlia a Barcelona i consols d'Itàlia a Sant Sebastià i a Tetuan.

L'import dels dits bitllets serà acreditat en comptes especials sense interès i no disponibles.

Els beneficiaris dels dits comptes podran ésser autoritzats a emprar l'import disponible per a investigacions mobiliàries i immobiliàries i en pagament de determinades mercaderies a destinació del regne, mitjançant concessió de l'intendència, a l'intercanvi d'avalots.

La Reial Ambaixada i Consols dependents abans esmentats tindran cura de la recepció contra rebu dels bitllets de 1.000 i de 500 liras, presentats en base a les anteriors disposicions fins al dia 26 de novembre.

Després de la dita data, els bitllets esmentats, exportats en contravençió, seran segrestats a la seva entrada en el regne."

PARIS "CHANSONNIERS"

per JOSEP M. PLANES

Un diari del matí ha obert una rubrica nova — "Le coin du chansonnier" — en la qual quatre d'aquests populars artistes s'esforcen, alternativament, per traduir en bona prosa periodística l'esprít mordaç del cabaret. La pensada del director del diari no era pas dolenta: servir als lectors, a domicili, a l'hora del desdormir, una petita mostra, tots els dies renovada, d'aquesta flor nocturna que és la canço satírica de Montmartre.

I bé: fa l'efecte que a l'art del "chansonnier" no li provenen la prosa de diari, la llum del dia ni la repassada companyia dels croissants i del café amb llet. Souplex, Goupil, Jean Marsac i René Dorin — els quatre cantaires periodistes — es mouen amb una certa dificultat en el seu recó de diari. La versió matinal i en prosa de la broma dels seus cuplets ens apareix com un producte laboriós, fatigat; el seu humor fa pensar en el treball a la cadena. Per què? Ah! no és pas el mateix treballar dalt d'un escenari que en les columnes d'un periòdic. No volem pas dir que sigui més fàcil o més difícil, sinó que es tracta d'una cosa diferent.

El que dona valor a l'art del "chansonnier" és, en primer terme, la seva presència física. El to de veu, la intenció amb què subratlla una paraula o una síl·laba, el gest maliciós que completa una al·lusió, l'expressió del rostre en tots els instants, són elements indispensables a la bona marxa del cuplet. Després hi ha el prestigi de la rima; pel sol fet d'ésser dites en vers — "precisament" per què són dites en vers — moltes idees deixen de semblar banals. El mecanisme de la versificació és ja; per de sí, un element d'humor, aprofitant-lo amb traça, una sèrie de bromes innocents guanyen automàticament de categoria. I encara hi ha la música, catifa sonora sobre la qual el cuplet llisca confortablement, i hi ha, sobretot, l'atmosfera de la sala, el clima del cabaret establert, pels subtils lligams de la simpatia, una compenetració — una col·laboració, gairebé — entre l'artista i els espectadors.

No és d'estranyar, doncs, que un art fet d'essències tan característiques es trobi desplaçat en les espesses columnes d'un diari. En el seu recó de "L'Oeuvre" — és aquest el periòdic on col·laboren — els "chansonniers" donen la sensació poc reconfortant de treballar a la intemperie.

Abandonem, doncs, l'acreditat estat de la premsa i anem a cercar els "chansonniers" en el marc que els és propi. Avui dia, per seguir la moda, els chansonniers es divideixen tan bé en dos grups: els de dreta i els d'esquerra. Els de dreta, en certa manera presidits per l'excellent Martin, se les empenyen contra els "pacificistes bel·licoses" contra el Negus i els seus "partidaris" francesos, contra els líders del Front Popular, contra l'Anglaterra, i no perden pas l'ocasió de recordar — encara! — els "culpables" del 6 de febrer. Els d'esquerra parlen de Laval, del casament de la seva filla, de la missió "civilitzadora" de Mussolini, de Tardieu, de Bailly — i encara! — de Chéron. Uns i altres, però, estan d'acord sobre quatre punts: la crisi, el drama del contribuent, el gran cor de M. Herriot i la mesura de les sabates del President de la República.

Cada "chansonnier" té, per tant, el seu públic, els seus admiradors i els seus detractors, i ha de procurar, doncs, no decepcionar els uns i sorprendre els altres. Per haver fallat a aquestes regles, Paul Colline, que acabà de llançar a l'Alhambra una cança contra la S. de N., s'ha guanyat una enèrgica investida per part de tots els periòdics d'esquerra.

De totes maneres, els temps són cada dia més difícils per als pobres "chansonniers". La censura política, activa i vigilant, està poc disposada a mantenir la simpàtica tradició de la llibertat dels cabarets de Montmartre. L'altre dia, des de l'escenari del Perchoir, Mauricet se'n queixava amargament, en una llarga tirada melodramàtica que aixecà l'entusiasme del públic.

— És que als "chansonniers" se'ns vol condemnar a no poder parlar d'altres coses que dels anys de Cecile Sorel? És clar que és un tema vitalici, però insuficient...

No serà tant, no serà tant... En el mateix Perchoir representen una revista de Pierre Benard, en la qual hi ha un quadre, intencionadíssim, que presenta M. Pierre Laval en una paròdia del "Burgès gentilhomme".

— M'acusen — diu Laval — d'haver estat socialista revolucionari. ¡Jo no he estat mai socialista ni revolucionari!

— Exacte. Els socialistes revolucionaris eren els vostres oïdors...

UN PARELL D'INDESTITUTABLES Carlos Pérez López, cartista retirat i la seva companya Casilda Ros, detinguts per la policia per haver-se descobert que vivien de l'exploitació de noies adolescents

CONFERÈNCIES XXVè aniversari de la mort de Mossèn Norbert Font i Saguer

A l'objecte de commemorar degudament el XXVè aniversari del traspass de l'illustre geòleg mossèn Norbert Font i Saguer, el Centre Excursionista de Catalunya, la Institució Catalana d'Història Natural i el Club Montanyenc Barcelonès, entitats des de les quals desenvolupa mossèn Font les seves activitats, organitzaran una sessió commemorativa que tindrà lloc ahir, dimecres, a les set del vespre, al saló d'actes del Centre Excursionista de Catalunya.

El senyor Pau Vila, dels Estudis Universitaris, i el doctor Faura i Sanja de la Institució Catalana d'Història Natural, glossarà els aspectes geogràfic i geològic, respectivament, de l'obra realitzada per l'illustre naturalista. Els senyors Josep Colomines i Eduard Vidal i Riba, que convingueren llarg temps i treballaren amb ell, comentaran amb l'auxili de projeccions els fets més interessants i les característiques més destacades de la vida i mestratge de mossèn Font i Saguer.

Com a fermança de la continuïtat de l'obra iniciada des de la presidència o des de la càtedra de les entitats que ara reben just homenatge a la memòria del savi geòleg, el Centre Excursionista de Catalunya encapçala amb aquest acte un curs de conferències que seran anunciades oportunament sobre meteorologia, cartografia, geografia de muntanya, etc. que tindran per objecte divulgar aquests coneixements entre els nostres excursionistes muntanyencs, les quals conferències seran professades per destacats personalitats científiques, entre les quals figuren els senyors Josep Danés, Pau Vila, mossèn Josep R. Bataller, Josep Closos, doctor Maria Faura, etc.

... a les 22, al Club Excursionista de Gràcia, Enric Roig: "Evolució (amb projeccions).

LES EXPOSICIONS

SALA GASPAR

A la Sala Gaspar divendres serà clausurada una interessant exposició d'obres del jove pintor tortosí Ferran Arasa Subirats, que ha vingut a posar-se en contacte amb el públic barceloní per primera vegada. La joventut de l'artista explica les vacil·lacions formals que s'observen en les seves teles inspirades en temes de la seva terra. D'una pintura gràfica ha passat a una mena d'execució lleugera i ràpida que en molts indrets confia al blanc de la tela els efectes que abans esperava d'una pasta abundosa. Tant amb una tècnica com en l'altra, però, la interpretació del tema respon al mateix sentiment del paisatge. La nota blanquinosa de la pols dels camins, de reverberacions ofuscades, s'acorda amb el verd ufagat dels camps i les arbrades i els cels poblats de cal·ligues i línies trocades, s'acorda amb les característiques del país. En el primer "El Crist del Palau" són dos excel·lents testimonis de la visió i la tècnica de l'artista que en "Al matí" i "Barriada de l'Amplia", amb la mar a primer terme, són interpretades de la manera àgil i al·lusiva que hem dit abans, demostrant amb fortuna el temperament de pintor del notable artista tortosí.

C. C.

LLIBRERIA CATALONIA

CATALANS!

No deixeu de llegir el volum VIII de les OBRES COMPLETES DE MOSSÈN CINTO RONDALLES - BETLEM - LA FUGIDA A EGIPTE - LO SOMNI DE SANT JOAN NERTO

aparegut fa pocs dies

Preu: 5 Ptes.

RONDA DE SANT PERE

LESAGE

GIL BLAS DE SANTILLANA

vaig demostrar-li que m'alegrava molt d'anar en la seva companyia, ell no demostrà menys satisfacció de poder venir al meu costat. Vaig contar-li per què me n'havia anat de Valladolid, i ell, per correspondre'm, m'explicà que n'havia barallat amb el seu amo i que se n'havia anat per no veure'l mai més.

— Si hagués volgut quedar-me a Valladolid—em digué—hauria pogut triar entre dos barbers, perquè no em dono vergonya de dir que en tot Espanya no hi ha qui em passi la mà per la cara per malitzar a pè i a rapè i a recarregar un mostatxo. Però no he pogut resistir més el desig de tornar a la meua terra, d'on jo he de dir que vaig anar-me'n. Vull respirar una mica l'aire del meu país i saber com estan els meus pares. Demà arribaré a casa seva, que viu a Omedo, que és una vila molt gran que es troba abans d'arribar a Segòvia.

Vaig decidir acompanyar el barber fins a casa seva i anar a Segòvia per veure de trobar-hi alguna facilitat per arribar a Madrid. Varem començar a parlar de coses indiferents per entretenir-nos. Aquell minyó era un home de bon humor i molt elzari. Al cap d'una hora de caminar em preguntà si no havia agafat gana, i jo vaig dir-li que jo ho veuria al primer hotel que trobaríem.

— Mentrestant—em digué—valdrà més que ens aturem una estona perquè jo porto a l'alforja una mica de receptes i podré amonitzar. Quan vintjo vaig sempre ben proveït. No vull anar,

LES LLETRES I LES ARTS

LLOMS TRANSPARENTS

FOCIUS

Dant, el teòleg

III

Dant, fou clergue? Així ho conclou el P. Mandonnet, intentant resumir la seva hipòtesi. La *Vita Nuova* no és una altra xifra d'anys, ni Beatriu, una jove bonica florentina real. Si en el mot "passió" en referir-s'hi es en tant que en el seu sentit moral vol dir focius. Si, en la *Comedia*, Beatriu causa de la passió nova, és la gràcia del Baptisme, la mateixa Beatriu ha de significar en la *Vita* un element relatiu a l'ordre cristià. La realitat és, doncs, d'ordre teològic. Beatriu, personificació de la gràcia rebuda del baptisme, és comuna a tots els cristians, i com a tal no pot significar una modalitat pròpia a la vida de Dant. És per això que el Poeta fa començar la seva història quan ha conegut Beatriu, a l'edat de nou anys. En aquest moment, o vers aquest moment, que Dant porta les seves mirades vers la vida eclesiàstica i en comença la preparació amb l'estudi de la gramàtica, probablement seguida d'un començament d'estudi de la teologia.

Tota la *Vita Nuova* és posada per l'autor de Dant el teòleg a contribuir per a justificar la claustració del Poeta. La mort de Beatriu n'assenyalarà la fi, o més exactament—diu—la resolució de no anar més lluny, fins a la recepció de les ordres sagrades. La "nova transfiguració" (*Vita Nuova*, XV) seria la recepció d'ordres menors. La primera hauria estat l'entrada a la claustració.

La "malaltia" seria la de la seva vocació. El "pare" de Beatriu, del qual Dant conta la mort, seria el pare espiritual que l'ha orientat per la via clerical "i l'ha ajudat en les seves direccions".

Creu també Mandonnet trobar dades sobre la claustració de Dant a la *Divina Comedia*, és clar, de Beatriu com un pur símbol. Ultra car característic "Que que t'amo tant, que usi per te de la volgar sciencia", fàcilment interpretable des del punt de vista històric de l'autor, al setz cant de l'*Inferno* "hi ha un senyal característic de la vocació clerical de Dant", diu Mandonnet. I cita:

Io avea una corda intorna cinta e con essa peno alcuna volta prender la lingua a la pelle di sotto. Poesia che l'ebbi tutta da me sciolta si com'io l'avea una corda comandata. (Inf., XVI, 2. XVIII, 3 i 7-7)

en el qual la corda, si acceptem que la pantera és el símbol dels gaudis de la cançó, seria el símbol del mitjà emprat per Dant per a triomfar de la inconcinnència. (Mandonnet refusa d'acceptar la interpretació de certs dantòlegs favorable a considerar la corda com el cordó dels membres d'un ordre, nixi com que ell n'hagi estat frare.) Si admetem que el cordó és el símbol del celibat eclesiàstic al qual Dant s'havia lligat provisionalment, el deslligar-se'n, per comandament de Virgili, significaria que el Poeta ha sortit del règim de la immortalia que implica la vida clerical per entrar al segle, a la *schola volgare*. "Dant ha soltjat, doncs, l'exigència de parlar-nos del començament i el fi de la seva claustració".

D'altra part, sempre seguint Mandonnet, les idees de Dant són sovint idees de clergue. "Les seves teories polítiques sobre l'imperi Romà dels reis d'Alemanya són les d'un teòric d'Església de l'antiga escola i no d'un polític realista del seu temps." A la *Comedia* Dant assaja de donar un ensenyament no solament clerical, ans també teològic.

Quina fou la formació intel·lectual de Dant? Segons ell mateix, estudià gramàtica (el llatí: a l'Edat Mitjana no eren ensenyades les llengües vulgars); llegia Boeci i Ciceró, i sobretot Virgili.

Tu se solo colui, da cu' io tolsi lo bello stilo que m'ha fatto onore. (Inf., I, 86-87.)

Potser a Florència, al convent dominic de Santa Maria Novella. La seva claustració hauria durat de 1283 a 1290: set anys. (Dels divuit als vint-i-cinc.) Als divuit anys escrivi el seu primer sonet. Parla de la Poesia i la Filosofia i a la Teologia, i negligeix aquesta darrera per amor de Beatriu (la segona)

UN LLIBRE CADA DIA

"Fra Angelico - El pintor i monjo"

per PAUL SCHUBRING

Ningú més indicat que Paul Schubring, un dels millors conxeadors de l'antiga pintura italiana, per a escriure un estudi sobre aquell deliciós pintor Fra Angelico da Fierole, en el qual sembla haver culminat tant la suprema flor de l'idealisme gòtic, com la frescor jolosa dels dies matinals del Renaixement. Aquest estudi monogràfic el comença el seu autor amb una al·lusió al valor essencialment gòtic que els ordes religiosos tingueren per a la Cultura medieval tot assenyalant les transformacions que en el curs dels temps mostraren aquestes línies que, al segle XIII, es fundaren els dos grans ordes mendicants dels franciscans i dominicans que, segons Paul Schubring, "amb el més ric i corosíssim principi del Pauperisme representaren una primera protesta contra la nova i cada dia més dominadora Economia monetària". Avençava després l'autor les obres d'art florentines degudes a l'estímul dels dies ordes mendicants, tot assenyalant l'evolució que marxa del tipic i general envers l'individual i singular. Una vegada posada la lògica del temps, passa l'autor a l'estudi del seu monogràfic amb tant de coneixement com de simpatia, comentant les seves obres ingènues i esplendides alhora que la seva vida humil i laboriosa, de la lectura de les quals es desprèn com una llum clara de pura i remissiva. Com escriu l'autor, Paul Schubring, els mots del qual són, per cert, els mots d'aquesta monografia sobre el Fra Angelico que ara comentem: "Altres pintors es mantenen fermes sobre el terreny de la realitat i conquisten a l'Art nous mitjans de representació: tota la pintura de Fra Angelico és un himne religiós com el *Novi dicto* del Dant. Els seus quadres no deixaran mai d'elevar la benaurada dels devots i de donar goig als ulls dels amics de l'Art".

M. A. CASSANYES

Jocs Florals de Barcelona

Les oficines dels Jocs Florals de Barcelona han quedat instal·lades definitivament a l'Arxiparc, Arxiparc de la Ciutat, del carrer de Santa Llúcia. Així mateix la història per a disposar les composicions als Jocs d'enguany és la de la dita casa, existent al costat de la porta d'entrada al dit carrer de Santa Llúcia.

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

"L'expansió de Catalunya a la Mediterrània".—La Mediterrània és actualment el centre de la política internacional. També ho era en el temps de la grandesa de Catalunya. Ens ho explica detalladament Lluís Nicolau d'Oliver en el seu llibre *L'expansió de Catalunya a la Mediterrània oriental*, que forma part de l'*Enciclopèdia Catalana*, de l'Editorial Barcino.

"Matemàtiques del treball".—Professors i alumnes d'aritmètica faran bé de recordar l'existència de les *Matemàtiques del Treball* (Resum d'Aritmètica), del professor Emili Vallès, que figura a la col·lecció de "Manuais Escolars" de l'Editorial Barcino.

i assistí a les disputes dels batxillers del Studium florentí.

Mandonnet conclou que Dant fou clergue i que la seva vocació eclesiàstica fins a mort simbòlica de Beatriu passà les vicissituds que l'autor interpreta a través dels textos del Poeta. Que prenguem els estudis "per aixecar el monument immortal d'apologetica i d'apologeta que és la Divina Comedia", de la qual n'hauria conegut la idea abans de la seva sortida de Florència cap a l'exili. No dona totes les resolucions existencials com a segures, però creu en la solidesa del conjunt de la construcció.

En una altra nota seguirem Mandonnet en la seva exegesi de la *Comedia*.

(1) Vegeu LA PUBLICITAT dels dies 7 i 19 de novembre.

Llegiu demà l'article de JOSEP M. CAPDEVILA "Apunts sobre Blanquerna".

CRONICA ESCOLAR

ELS ESTUDIS UNIVERSITARIS PER A OBRERS

En la darrera sessió de la Mitja-hora de l'Estudiant, de Ràdio Barcelona, el senyor Jaume Grau i Cases, alumn dels Estudis Universitaris per a Obrers, dissertà davant el micròfon sobre aquesta obra del Patronat Universitari. Remarcà la tasca eficient i discreta que realitzen els Estudis, malgrat la seva expulsió de la Universitat. Es referí a l'actuació de l'Associació Universitaria Obrera en pro de la continuació dels Estudis i a la cooperació que totora han trobat en les entitats culturals obreres.

Féu una crida als treballadors perquè engruixessin les fileres dels seus alumnes als cursos que hi donen els seus selecció dels nostres universitaris Leandre Cervera, Angel Rubio, Josep M. Balcells, Antoni Colomer.

Acabà el senyor Grau el seu parlament amb aquestes paraules:

"Companys: Ja sé que moltes coses absorbiren avui la vostra atenció, però no desaprofitau l'aveniment que se us presenta i matriculeu-vos als Estudis Universitaris per a Obrers: per a millorar la vostra condició i per a contribuir a que no sigui estèril o poc fructífer el sacrifici dels homes de ciència que tan noblement i desinteressadament ens ajuden."

Noticiari

Un doctor de la Universitat autonòmica.—Shu, rebut a la Universitat el títol de segon doctor de la Universitat Autònoma, que correspon al senyor Josep M. Planes, nou doctor en Ciències exactes.

Associació Universitaria d'Estudiants Catòlics de Dret.—El dissabte vinent, a les set de la tarda, al local social, Diputació, 29, primer, tindrà efecte la lectura, pel doctor J. Arús, del seu llibre "Les absències". Comentará el llibre Octavi Saltor.

Premi Pel·lort.—L'Ajuntament, en compliment del que fou acordat en sessió del dia 9 d'octubre darrer, en virtut del llegat del senyor Josep Pel·lort a favor de la Ciutat, obrí un concurs entre alumnes procedents de les Escoles Normals de Mestres de Barcelona, per tal de subvencionar amb la quantitat de 5.000 pessetes cadascun, per als dos que reuixessin, a l'Institut de la Ciutat, les condicions que s'indiquen, perquè vagin a estudiar institucions pedagògiques a l'estranger.

Aquest concurs es regularà subsegüentment a les bases publicades al "Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya" del dia 18 d'aquest mes.

Ateneu Enciclopèdic Popular.—Continua oberta la matrícula als cursos d'Història de l'Art i Perspectives. Per a més detalls i inscripcions, al Secretariat, Carme, 30, principal.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.—En la sessió del Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana celebrada el passat dia 8 del mes en curs foren presents i aprovats el nombre de socis següents:

Barcelona, 40: Buenos Aires, 43; Tarragona, 23; Badalona, 10; Súria, 6; Canet de Mar, 6; Sabadell, 4; Balsareny, 2 i un en cada una de les següents poblacions: La Bauma, Martorell, Molà, Canet de Mar i Granollers.

Collectius: Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, de Barcelona; Foment de la Sardana de Badalona; Orfeó Reusenc, de Reus; Centre d'Unió Republicana, de Santa Eugènia de Ter; Caixa d'Estalvis de Terrassa. Collectius honoraris: Ajuntament de Santa Eugènia de Ter. Total, 153 socis.

Es de suposar que l'afiliació de nous socis als rengles de la Protectora continuarà manifestant-se com en aquests darrers temps. La Comissió de Foment de l'Associació segueix amb intensitat la seva campanya de proselitisme, i recorda als catalans el deure que tenen d'ajudar l'obra de la benemèrita institució.

Cursat de perfeccionament per a mestres a l'Escola Normal de la Generalitat.—Signada pel conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el Butlletí Oficial del dia 15 de novembre d'enguany publica una convocatòria per a mestres i mestresses de Catalunya, la part dispositiva de la qual diu:

"Es convoca un Cursat de perfeccionament per a mestres i mestresses, de conformitat amb les bases següents:

Primera.—El curs tindrà una durada de vint dies, i en ell participaran mestres oficials de les comarques catalanes a raó de quatre mestres i quatre mestresses per cada una de les antigues "provincies": en queden exclosos els mestres que exercixen a Barcelona.

Segona.—Els mestres que aspirin a assistir a aquest Cursat adreçant una sol·licitud convenientment reingrada abans del dia primer de desembre vinent a la Direcció de l'Escola Normal de la Generalitat, Urgell, 187, acompanyada del full de serveis, detallat que podrà estendre el mateix interessat, reservant-se l'Escola Normal la facultat de comprovar les dades. Els mestres elegits hauran d'atendre llur substitució a les escoles que regentin, d'acord amb allò que prevé la legislació vigent.

Tercera.—Ultra l'estada gratuïta a les Residències d'Estudiants de la Universitat Industrial o de Pedralbes, els mestres designats rebran un subsidei de cent quaranta pessetes, que els ajudarà a atendre les despeses de viatge i llur substitució a l'escola.

Quarta.—El curs començarà el dia 23 de gener vinent i acabarà el dia 23 del mateix mes. Els assistents hauran de seguir el pla de treball que els assenyali l'Escola Normal i presentar, en finalitzar el curs, el diari de classes.

Cinquena.—Podran sol·licitar l'assistència al Cursat tots els mestres nacionals en exercici. Seran motius de preferència tenir l'escola en propietat, haver assistit a algunes de les Escoles d'Estiu celebrades des del 1931, sense ésser becari, i no haver estat designat per a concórrer a alguns dels tres Cursats de Perfeccionament ja celebrats a l'Escola Normal i a

Sisena.—Les despeses d'aquest Cursat de Perfeccionament seran pagades amb càrrec a la partida 734 del pressupost de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 12 de novembre del 1935.

L'ART I ELS ARTISTES

L'Associació d'Artistes Pràctics (Santa Anna, 28, primer, segona) ha organitzat un cicle de conferències d'art a càrrec del crític senyor Josep Maria de Suerre, amb els temes següents: "Del sentit Mural i Renaixement de la pintura de Miquel Viladrich"; "De l'evolució joiosa en l'art de Joan Sunyer"; "De la Sautade en les figures, multituds i paisatge de Manuel Comino"; "De les al·lucinacions freudianes en la tècnica de Salvador Dalí"; "De l'abandonament social en el fervor pictòric de Rodríguez Luna".

La primera d'aquestes conferències tindrà lloc el divendres vinent, a les nou de la nit. Per a invitacions, a l'entregue de l'Associació.

* Conyer.—L'escultor Josep Canyes es troba actualment a Londres amb la finalitat de veure de prop les obres dels grans mestres. Desitgem que aquest viatge sigui profitós al nostre escultor.

* Gaudi.—El Comitè organitzador de l'homenatge a la memòria d'Antoni Gaudi es ven obligat a fer públic que el senyor Francesc Bonet ha deixat de pertinenç al dit Comitè. A la vegada, el dit Comitè ha de fer l'advertiment que ha quedat suspesa la recaptació de donatius a domicili, per la qual cosa són avisades totes les persones que vulguin contribuir al dit homenatge que poden fer lliurament de llurs donatius al Cercle Artístic, Cercle Artístic de Sant Lluís, Orfeó Català, Sala Parés i Galeries Laietanes.

Capítol VII

HISTÒRIA DEL FADRI BANSER

Ferran Pérez de la Fuente, el meu avi (m'agrada) prenre les coses de lluny, després d'haver fet 50 anys de barber a la vila d'Omedo, morí i deixà quatre fills. El gran, que es deia Nicolau, se quedà amb la botiga i continuà la professió de l'avi. Bertran, el segon, que havia posat al cap d'ésser comerciant, endovinava marxant de mercaderia, i Tomàs, que era el tercer, es va fer mestre d'obres; i el quart, que es deia Pere, com que sentia

inclinació a l'estudi, es vengué el tros de terra que li tocava de l'herència i se'n anà a viure a Madrid, amb l'esperança que un dia o altre faria carrera amb el seu talent i els seus estudis. Els altres tres germans no se separaren mai, i s'establiren a Omedo. Tots es varen casar amb filles de llauradors, que si els portaren un dot ben magre, en canvi els beneficiaren amb una gran fecunditat. Semblava que s'haguessin contrapuntat a veure qui posaria més fills al món. La meua mare, dona del barber, en tingué sis en els cinc primers anys del matrimoni. Jo sóc un d'ells. El meu pare m'ensenyà d'afaitar de molt petit, i quan vaig fer els quinze anys em posà a l'esquena aquest sarró que veieu, em cenyí una llarga espasa, i em digué:

—Ara, Diego, ja ets prou gran per a guanyar-te la vida; ves a cercar món. Et cal viatjar per fer-te home i acabar d'aprendre l'ofici. Ves-te'n i no tornis a Omedo fins que hagi fet el tomb per tot Espanya; no vull sentir parlar de tu fins que hauràs acabat aquest viatge.

Dites aquestes paraules, m'abragà de tot cor i em posà al mig del carrer. Aquest fou el comiat del meu pare. La meua mare, però, que no tenia el gènit tan aspre, es va enterir més amb la meua marxa. Plorà una mica i dissimuladament em posà un ducat a la butxaca. Així vaig sortir d'Omedo per anar-me'n a Segòvia. Encara no havia fet desenes de passes que vaig aturar-me per mirar què duia al sarró. Friaava per veure què m'hi havia posat i ember del cert amb què comptava. Vaig trobar-m'hi un estol amb dues navalles tan gastades que haurien dit que havien pogut saber del cert amb què comptava. Vaig trobar-m'hi i un tros de sabó. També vaig trobar-hi una camisa de canem nova, un parell de sabates del meu pare, i el que em va alegrar més que tot, una vitneta de rals embolicats amb un drap. Heus ací tota la meua hisenda: la podedeu veure que mestre Nicolau, el barber, es reflectia molt de la meua traça, posat que em deixava marxar amb tan poca cosa. Així i tot, però, la possessió d'un ducat i de vint rals no deixà d'ofuscar un minyó que mai no havia disposat de cap diner. Em va semblar que la meua boots no havia de buidar-se mai, i transportat d'alegria, vaig continuar el camí, tot mirant-me a cada moment el puny de l'espasa, que a cada pas me la sentia entre les cames, talment que fins m'arribava a entrebancar molt sovint.

Cap al tard vaig arribar al poblet d'Ataqueles, amb una gana que no m'hi veia. Vaig anar-me'n a l'hostal, i com si em sobressin els diners, vaig demanar un bon sopar amb un to de potestat.

CARNET DE POLITICA

Austeritat d'un Ajuntament "administratiu"

Estan aprovats els Pressupostos municipals. Aquests Pressupostos, però, són molt pobres. Això és segons convé, però per poder incloure i modificar, res més. És clar, l'impost sobre successions, que és el més important, no es pot modificar sense l'autorització del Govern. I el Govern, per acord del Parlament català no es podia prorrogar.

Segui com sigui, però, a n'hi ha, i a n'hi ha amb 6.000.000 d'aquestes despeses per al servei del Deute. El Pressupost Extraordinari de Liquidació, i el conveni amb el Patronat de liquidació, però un Pressupost auster, sense cap mena d'augment per a cap mena que en significatiu.

El cas és que aquesta decisió preta tant al peu de la lletra, i tan austerament al peu de la lletra, que si se'n fessin cap augment en les despeses, seria introduir-hi unes reduccions de les ingressos.

Així, si no s'augmenten els propis de l'Escola de Música entre altres, que són cobrats menys que un altre, es reduïu en un 10% l'impost de propietat, perquè la solteria clàssica dels propietaris no el podria sufragar. I l'ajuntament municipal, s'averigua, o ben auster, a deixar de cobrar, almenys, 800.000 pessetes!

I si no és perquè potser era massa auster, entre la Cerdà i la Lliga ens fan

un concert amb els productors de vi, pel qual se'ls cedia per 5.000.000 de pessetes l'impost d'entrada, tot i els frans, ja rendien 8.000.000! L'espectacle de la discussió fou edificat, i hom imaginava difícilment els escarips que hauria fet el "mayor Bausili" i les acusacions que hauria llençat el senyor Segarra si la proposició hagués sortit d'un home d'esquerra. Arribà a ésser un vídeo l'espectacle que el senyor Coll i Rodés, cap de la minoria de la Lliga, hagués de deturar-lo perquè els mateixos correligionaris seus no acabessin per pensar malament.

I després, encara, una sessió de Pressupostos en la qual parlà, atacant, presentant o defensant-lo tot aquell que va voler, però a tot hom se sentia cap de la seva minoria unipersonal. I això ho, sospitem nosaltres, el que provocà l'estranya posició del senyor Frigola, radical, però separat de la seva pròpia minoria, encara que algú els correu que volia deixar d'ésser radical, però d'una manera delicada i fina, sense soroll, però després d'una sensació de violència cap a l'esquerra, abandonant no se sap si els contactes del seu partit amb les dretes o bé amb l'Esquerra.

Una sessió, en una paraula, que si hi hagués hagut la ràdio, com demanava el senyor Vendrell, hauria estat el clàssic de la perversitat dels que volien restablir-la, i dels altres.

La suspensió d'actes a l'aire lliure

Entre els acords presos pel Govern hi havia, com tothom sap, el nomenament del senyor Vilallonga com a governador general de Catalunya. Però també hi havia la decisió de suspendre els mitjans a l'aire lliure. Aquesta mesura ha estat presa en virtut de dos actes públics importants: el de la C. E. D. A., el diumenge passat, i el de la Coalició d'Esquerra, que havia de celebrar-se ben aviat.

Tothom haurà llegit les gasetilles publicades i els anuncis pagats que la C. E. D. A. a Catalunya ha publicat aquests dies, assegurant ambdavant un èxit complet en ocasió de la vinguda del "jefe". El "jefe" sembla que no hauria d'equivaler a més, però ell i els altres, aquests, s'han equivocat del tot, per a evitar fracassos previstos es prohibeixen els actes públics a l'aire lliure.

Com se sap, la C. E. D. A. a Catalunya detenta la presidència de la Generalitat, té alguns consellers i són els amos de l'Ajuntament. Té així, però és veu que li falta una mica millor, i s'ho coneix: que se l'escullí i se la cregui a Catalunya.

Una impressió valenciana del senyor Vilallonga

El nostre corresponent a València ha tramès la següent nota informativa sobre la personalitat política i econòmica del nostre governador general de Catalunya:

"Ens arriba la notícia d'haver estat nomenat pel Govern de Madrid el senyor Ignasi Vilallonga per al càrrec de governador general de Catalunya del règim transitori. Aquesta és la nota que ens porta l'actualitat política.

Ja fa dies que es venia parlant d'aquest senyor amb motiu del nomenament que hauria de fer-se, pel qual molts no ens ha sorprès. Sabem que la Lliga havia posat interès en aquesta designació. El nostre país de fa molts anys hi és vinculat políticament i particularment amb el senyor Cambó.

El senyor Vilallonga, intel·ligent i actiu, de no fa gaire temps bandejà de les seves actuacions polítiques i econòmiques, amb la qual ha molts anys ençà el coneguem, i ingressava a la "Derecha Regional Valenciana", fent manifestació pública que no l'obligava a renunciar cap dia, les seves conviccions nacionalistes.

Ompo, doncs, a l'esmentada organització una posició excel·lent, i alguns records, en crisis de Govern, s'ha sentit el seu nom com a candidat a ministre de Finances.

El reconeix facultats financeres i d'impugnació: amb posició social que li permet, figura als Consells de diverses Companyies i explotacions industrials i mineres. Ha estat president de la Cambra de Comerç i sempre li han estat conegudes les seves predileccions per l'estudi d'afers i problemes d'ordre econòmic.

Mai no ha passat ningú que li sigui mai un càrrec com el que ara li ha estat donat. Sincerament pensàvem que se'n retiraria cas d'haver-se'n anat.

En aquests moments, al serrell de la Lliga, i amb un càrrec creat per la Lliga, anticonstitucional i antiparlamentari, francament, ens dol i ens confusió.

Un altre valencià enmig del problema de l'autonomia catalana... Què hi farem?"

A ACCIO CATALANA DE SABADELL

Visita del Consell Executiu d'A. C. R.

Tal com estava anunciat, d'un part a visitar els locals d'Acció Catalana de Sabadell els senyors Lluís Noguera d'Oller, Ramon Peycoch i Ferrer Lloret, del Consell Executiu del partit, els locals de l'entitat eren plens de gent que tribuaven una afectuosa rebuda als visitants. Tot seguit s'entaulà una primària conversa entre els assistents, els quals parlaren de temes polítics d'actualitat. A una part de la conversa assistí el diputat a Cortes senyor Ferrer, el qual acudí a saludar el senyor Noguera d'Oller i els seus acompanyats.

Entitat radical que s'adhereix al partit del senyor Martínez Barrio

Ha rebut la nota següent: "A la Lliga Republicana Radical del Camp de l'Arauc, com s'havia anunciat ha

Feixisme a domicili

Un amic meu acaba de rebre un plec d'impressos fets entre d'un altre. Un prospecte comercial, sens dubte, d'aquells que hom no es pren ni la molestia de llegir. No és ben bé així. És tracta d'una còpia propagandística de la "Falange Española de las J. O. N. S." que a Barcelona té, si hem de creure els seus propagandistes, un "jeite" local i adhoc unes milícies. Per higiene, cal llençar al cove aquests prospectes, però, no val la pena de llegir-los: Els coixeix una falxa que recomana que no es llienci ni s'estripin, que es llegeixi detingudament. No perdreu el temps, asseguren els aprenents de Hitler. Per una vegada, decidim-nos a seguir el consell de l'enemic, i ens passem-nos la prosa enèrgica emanada de la ploma del noi Primo de Rivera i dels seus acòlits encanissats. El feixisme a domicili és un símptoma d'una malaltia que pot arribar a ésser alguna cosa més que un molestos volatils. I això que ens proposen aquests estranys falangistes és feixisme, i autèntic, sense cap dels atenuants governamentals i democràtics que encara de tant en tant aixelen les proclames dels JAPS. Al capdavant, el noi Primo de Rivera encara no ha estat company de ministere del republicà Lerroux, com el senyor Gil. Tot arribarà, però mentre tant la demagògia fresca com una rosa de les "Falanges" proposa uns vint-i-set punts que hauran de fer udolar d'entusiasme tots els esperits progressius. Contra el separatisme, contra el marxisme, contra la política de partits, contra el liberalisme, és clar. Però també — i això que és pura demagògia irresponsable, és el més perillós, i el que caracteritza el feixisme autèntic, el bo, el de Hitler i Mussolini — contra el capitalisme, contra la llibertat econòmica, contra "els abusos d'un interès particular d'un altre i l'anarquia en el règim de treball". El benefici no anirà a mans del capitalisme, ni tampoc a mans de l'Estat. Anirà a parar al productor agrupat en sindicats. Si fa no fa les mateixes teories corporativistes, amb la gràcia d'unes ofertes concretes als obrers i als pagans. Tot obrer sense feina serà ocupat o si no mantingut per l'Estat. Les terres podran ésser explotades sense cap indemnització per a ésser repartides. Deixen el militarisme, l'imperialisme, però de passada anuncien la nacionalització de la banca i dels serveis públics.

grís el deseser i la misèria de molts homes joves per als quals la vida ofereix un panorama sense cap horitzó. En una de les seves cròniques de París, Josep M. Planes reproduïa d'aquestes pàgines uns mots característics de l'escriptor holandès Jef

Acció Catalana Republicana

NOTICIARI DEL PARTIT

JOVENTUT DE L'ATENUE NACIONALISTA BARCELONA VELLA

Bellaterra, 3 - Telèfon 18456

Avui, dijous, 21 de novembre, a les deu de la vetlla: Conversa a càrrec d'Armand Obiols, vicepresident de la Federació de Joventuts d'Acció Catalana.

Assistiu-hi!

ACCIO CATALANA REPUBLICANA DEL GUINARDÓ

(Plaça Riera, 11)

Visita del Consell Executiu d'A. C. R.

Demà, divendres, a les deu del vespre, el Consell Executiu del Partit visitarà els locals d'Acció Catalana Republicana del Guinardó. Hom recomana als socis lliur assistència.

ACCIO CATALANA REPUBLICANA DEL POBLET

Sardenya, 233

Ha estat ajornada la visita que el Consell Executiu d'A. C. R. havia de fer a aquesta entitat demà, divendres. Oportunitament serà avisada als socis la data en què s'efectuarà aquesta visita.

ATENUE NACIONALISTA LLIBERTAT

Aquest Ateneu, en reprendre les seves activitats polítiques, ha cregut convenient traslladar el seu estatge al carrer del Setge de 1714, núm. 38. Al nou local, l'Ateneu Nacionalista Llibertat disposarà d'unes magnífiques dependències, en les quals es podran desenvolupar perfectament les tasques del Partit en el districte segon. Hom avisarà als socis la data de la inauguració oficial.

COMITE COMARCAL DE BARCELONA CIUTAT

Avui, dijous, a les vuit en punt del vespre, es reunirà el Comitè Comarcal de Barcelona-Ciutat.

CARNET DEL PARTIT

Recordem als afiliats a Acció Catalana Republicana l'obligació estatutària de treure el carnet del partit. Poden sol·licitar-lo cada vespre, de set a nou, a la Secretaria del Partit, Cortes Catalanes, 589, pral.

RECTIFICACIO DEL CENS ELECTORAL

El pròxim dia 25 del corrent sobre la rectificació del Cens Electoral, i al qual els que no figurin a l'actual o hi tinguin alguna equivocació, procurin la seva inclusió o rectificació. Les nostres ofícines (Cortes Catalanes, 589, pral.) seran obertes cada dia feiner, de quatre a nou del vespre, per a atendre les consultes i tramitar les inclusions o rectificacions.

Last. Si ells servien per a concretar les possibilitats latents d'una guerra en l'esperit i el decept dels homes nous d'aquesta època de crisi mundial, de misèria i desori universal, també expliquen i justifiquen la possibilitat d'implantació del feixisme.

Són aquestes mateixes masses populars que abominen del feixisme i que poden formar demà en els seus rengles i entronitzar-lo, enlluernades per les seves promesses.

Davant de la tragèdia quotidiana de la llar miserable, dels camins de la vida tancats hostilment a tota carrera i a tot ofici: davant de la fam i el deseser, la vida humana, la justícia, la llibertat, perden molt de llur valor etern, i hom es resigna fàcilment a prescindir-ne o a exposar-les en un joc arriscat si d'ell n'ha de sortir un benefici o una regularitat de la situació personal o de l'ordre col·lectiu.

Riguem-nos, si voleu, d'aquests feixistes de casa nostra. Submergim en tantes onades de ridícul com si sigui possible aquesta caricatura de nazisme. Abominem dels uniformes, i de les parades, i dels verbalismes. Però estiguem a l'aguait de totes aquestes manifestacions perilloses. En aquest manifest dels vint-i-set punts del noi Primo de Rivera hi ha dues afirmacions interessants, copiades, com tots les altres, dels programes italià o alemany. Prefereixen l'acció directa, ardent i combativa, a tota mena de dialèctica. I no volen pactar amb ningú. Gràcies a aquesta preferència per l'acció directa, ja van algunes dotzenes de persones que cauen per les ciutats de la península, i els feixistes incipients es llueixen als jocs puerils de les bombes i les pistoles amb una impunitat esbafadora. Fan llista de llurs màrtirs, com els italians i els nazis, però en fan caure molts més. Jo no crec que un règim democràtic i just pugui permetre que aquesta gent col·leccioni assassinats i que tinguin un planter de màrtirs per a exaltar la moral combativa de llurs afiliats. I em sembla que, per al cas d'un pròxim canvi polític en el govern de Catalunya, i de la República, val la pena de pensar en la profilaxia més indicada per a defensar el cos social d'aquesta amenaça del feixisme, i per a salvar allò que més ha costat de guanyar i que més difícil és de conservar per a la humanitat, que és la democràcia i la llibertat.

Rafel TASIS I MARCA

VIDA CORPORATIVA

El diumenge vinent, a les deu del matí, la Mitua d'Empleats en el Comerç i Indústria de Barcelona celebrarà Junta general extraordinària per tractar de la reforma dels Estatuts en la Federació de Societats de Socors Mutus de Catalunya (Lluçia, 7, principal).

El divendres passat, sota la presidència del senyor Francesc Santacana, per trobar-se absent el senyor Cabot, vicepresident primer, acompanyats dels senyors Alberda, Puigdueta, Garriga i Serra, del Comitè directiu, i amb assistència de quasi la totalitat de delegats dels Sindicats adherits a la Cambra, tingué lloc l'Assemblea general ordinària, de conformitat amb el que disposa el Reglament. Actua de secretari l'enginyer senyor Almirall.

El Comitè directiu es constituí en taula la receptora de les credencials dels delegats dels Sindicats que no estaven encara representats a la Cambra. Es pregueren els acords següents:

Fixar en el dos, el tant per cent que ha d'imposar-se als contribuents per més de 25 pessetes anuals de contribució territorial, entre altres.

El diumenge que ve, a les deu del matí, a l'històric Saló de Cort, tindrà lloc l'Assemblea general ordinària, seguida de l'extraordinària, de la Federació de Municipis Catalans.

CARNET DEL TREBALL

EL CENS ELECTORAL SOCIAL

Deiem, dies passats, que el funcionament dels Jurats Mixtos professionals, que no és sinó la democràcia aplicada a l'organització professional, que no és d'estranyar que, privats els vocals de l'autoritat que dona una designació sense abstenció de sufragis, s'en vagi per terra tota la profusa tasca encomanada al Jurat Mixt.

Té tanta transcendència aquest suport, que no és sinó la democràcia aplicada a l'organització professional, que no és d'estranyar que, privats els vocals de l'autoritat que dona una designació sense abstenció de sufragis, s'en vagi per terra tota la profusa tasca encomanada al Jurat Mixt.

La conseqüència més greu és la duplicitat de normes de treball. Les unes, per acord a bases de treball, dintre del Jurat, elaborades per autèntics vocals patrons i per una vokal obrera que tenen, de treball acordades o imposades per les altres, els pactes col·lectius, o bases d'errell acordades o imposades per mitjà de l'acció directa, acordades elaborades per, generalment, els mateixos patrons que figuren al Jurat Mixt, i per representants obrers que actuen al marge i contra dels jurats mixtos. La cosa s'agreuja quan aquesta darrera tenen una autèntica massa obrera al seu costat que no vol saber res dels Jurats Mixtos. I si bé és cert que tots aquests darrers pactes o bases de treball, així que són convinguts davant d'una autoritat, funcionari o corporació oficial com a delegats del Ministeri de Treball, tenen també el valor jurídic de pacte col·lectiu, i hauran d'ésser vistos i registrats al Ministeri i a la Delegació provincial corresponent, no ho és menys que tot això constitueix una mena de confusió, mal dissimulada, de les diverses esferes que per part dels Poderes públics es tenen en un rigorós i exacte compliment de les disposicions legals referides al Cens electoral social i a les Associacions professionals.

Ja en vigència unes i altres bases de

treball, quines podrem? Excepcionalment casos de prouada conseqüència que, a més comú és que, a l'hora de reclamar, l'obrer es regitzi per les condicions de treball més avantatjoses. Tot plegat crea a la producció una incòmoda postura que cap profit no comporta.

I si hom es tanca a la banda i defensa a peu i a cavall la competència del Jurat? Doncs, conflicte segur. En definitiva, si l'autoritat ha d'intervenir per procurar resoldre el cas fora de l'esfera de la pròpia competència, i per no actuar primer per a aconseguir que les lleis bàsiques — Cens i Associacions — siguin des del primer moment començats?

Ah!, però és que, segurament, n'hi ha prou amb la promulgació de determinades disposicions legals... i aleshores estem en aquell altre aspecte en preguir per què una obrera i unes Associacions són refractàries a la inclusió, primer, en el Cens electoral social, i segon, en la designació per sufragi sense abstencions de vocals obrers als òrgans corporatius. I aquesta dificultat cal que sigui considerada així: si l'abstenció és motivada per creure que des de les exeres rectores el "fair play" no és practicat, en tota la seva integritat, i que hom pot gloriar-vos o altres agrupacions, aquesta abstenció, circumstancialment i com a legítima defensa, no és admesa: si, però, l'abstenció és sistemàtica — filla de l'actua o doctrina — tota ella queda reduïda a un mer incompliment de disposicions legals acordades per legítims autoritats en exercici, i aleshores cal estimar-la com la pitjor actitud que poden emprar els obrers i les seves Associacions, actitud que deriva en perjudici propi i, encara, en pura justícia, no els queda ni el recurs de menyscar-se d'altres possibles defectes dels Jurats Mixtos que podrien, segur, amb l'... "abracio lleial, corregir-se notablement".

El conflicte del transport mecànic per carretera

El governador general de Catalunya ha convocat una reunió al seu despatx oficial, dels presidents de les entitats del ram de Transports, als quals se'ls ha posat a coneixement que el Ministeri d'Obreres Públiques requeria aquelles entitats perquè abans del dia 21 d'aquest mes nomenin delegats per a concórrer a una Assemblea que convocarà el Ministeri esmentat.

Les entitats de transports han passat una vegada més la disciplina que els uneix i han cursat cadascuna un telegrama al senyor cap de la Secció de Coordinació dels Transports del Ministeri d'Obreres Públiques redactat en els termes següents: "Aquesta entitat manifesta que la seva representació l'ostenta el Comitè Central d'Entitats d'Autotransports que té l'estatge a Madrid, Avinguda de Pi i Margall, 9, integrat pels senyors Vázquez, Manzanares, Castañares, Rementeria i Alcáiz Espinosa, el qual organisme caldrà convocar per ésser l'únic autoritzat per a tractar del problema actualment plantejat."

Adherint-se a les conclusions que els autotransportistes acordaren en l'Assemblea de Saragossa, s'han tramès molts telegrams a Madrid, la majoria dels quals, aprofiten l'ocasió per a protestar de l'augment del preu de la gasolina.

La casa David, S. A., ha cursat el següent telegrama als Excmos. senyors President del Consell i ministre d'Obreres Públiques:

"Entitat denominada David, S. A., ratifica acords Assemblea Zaragoza considerant conclusions mínimes concessió debita autotransporte, agredant petició se anule aumento posterior del precio gasolina. Confirmam."

mos nuestra representación única en Comité central entidades autotransporte España domiciliado Madrid integrado por los señores Vázquez, Manzanares, Castañares, Alcáiz-Espinosa y Rementeria. — José María Moré.

Ha rebut el text d'un altre telegrama:

"Jefe sección Coordinación Transportes. — Ministerio Obras Públicas. Madrid.

Entidad denominada Confederación Industria Taxi manifiesta que su representación la ostenta Comité central entidades autotransportes domiciliada Madrid, Avenida Pi y Margall, núm. 9, integrado señores Vázquez, Manzanares, Castañares, Rementeria y Alcáiz-Espinosa, cuyo organismo deberá ser convocado por ser único autorizado para tratar problema planteado. — Macip."

Un altre telegrama sobre la mateixa qüestió:

"Excmo. señor Presidente Consejo Ministros. — Madrid.

Entidad denominada Confederación Industria Taxi ratifica acuerdos Asamblea Zaragoza considerando conclusiones mínimas concesión debita autotransporte agregando petición se anule aumento posterior precio gasolina. Confirmamos nuestra representación única en Comité central entidades autotransporte España domiciliado Madrid integrado por señores Vázquez, Manzanares, Castañares, Alcáiz-Espinosa y Rementeria. — Macip."

S'ha tancat una fàbrica per falta de matèries primes

La casa Bellver, S. A., ha adreçat al President del Consell de Ministres el telegrama següent:

"Resultado negativo gestiones realizadas por esta entidad y autoridades de pueblos en que radican nuestras fábricas, a fin de obtener el pertinente permiso de apertura de crédito solicitado en 5 de octubre último, referente a 450 balas algodón americano, llegadas este puerto primero corriente, nos obliga suspender trabajo en nuestras cinco fábricas de hilados y tejidos, por falta primera materia, dejando en paro forzoso 940 obreros ambos sexos."

REVISTA...

El nomenament de governador general

LA VEU DE CATALUNYA

Amh una perfecta inconsciència, com si s'adonés de la claudicació que representa per a la Lliga l'acceptar el nomenament d'un governador general de Catalunya, es mostra molt altiu i confiat per l'actitud del senyor Ignasi Vilallonga a aquest càrrec. Assegura, sense adonar-se de la sarcàstica ironia que aquesta expressió pren en les seves paraules, que el senyor Vilallonga no serà "un virrei de fàcil auti", i afirma rotundament, amb impudor magnífic, que el dit senyor té la confiança del poble català.

"El Governador General, mentre la llei subsisteixi, ha de tenir la confiança del Govern que el designi, però ha de tenir també, essencialment, una confiança moral del poble català, del qual està encarregat de dirigir la vida política i administrativa.

La necessitat d'aquesta doble confiança feia difícil la designació. No volem, amb aquest reconeixement, excusar la tardança del nomenament, tardança deplorable, que solament mas produïa i provocava un malestar sempre perillós. Però contribuïa a explicar-la. Per fortuna, el nom hi estat ben trobat, i ens complaen a fer-ho constar, amb major autoritat, per tal com el senyor Vilallonga no pertany pas a la Lliga, i no es podrà suposar que un esperit de passió inspire les nostres paraules de satisfacció.

El senyor Vilallonga, en realitat, és un català més.

Conèix els problemes de Catalunya. Estima Catalunya. Les seves llargues estades a la nostra terra li han permès, de comptenrar-se amb el nostre esperit i fer-se càrrec de les necessitats i de les aspiracions del nostre poble. Mercedor de la confiança del Govern de la República, ho és també de la confiança de Catalunya.

Tenim l'esperança, per no dir la seguretat, que farà tot el possible per justificar-la."

EL DILUVIO

En uns adreçaments adreçats al non governador general hi diu que no ha de

tenir injúries de birrei, i li recorda que el seu càrrec ha d'ésser efímer:

"Barcelona y, mucho menos aun, todo Cataluña, no puede ser considerada como una de tantas provincias de España. La región autónoma catalana es como un pequeño Estado dentro de la nacionalidad común a todos los españoles.

Quierase o no, así es. Y el que venga a gobernarnos, sea catalán o no, que no tenga injurias de virrey ni se figure investido con las mismas atribuciones que el gobernador de cualquier provincia. No. Las funciones gubernativas imponen aquí una mayor responsabilidad que en regiones de España donde todo el arte de buen gobierno se reduce a seguir las indicaciones del ministerio de la Gobernación y a cumplir las órdenes de las caciques locales.

Otra advertencia. No olvide el nuevo gobernador general de Cataluña que forzosamente ha de ser efímero su mandato, pues la situación en que aquí vivimos no se puede prolongar.

Viene a regir al pueblo catalán en las circunstancias más desventajosas. Y mucho hará el diputado a Cortes cedista señor Vilallonga — que es ya nuestro llamante gobernador — si no deja amargos recuerdos de su actuación en Cataluña."

LA LIBERTAD

En un bon article, molt just en molts aspectes, diu:

"Por fin! Los componentes del bloque de octubre se pusieron ayer de acuerdo, y fue nombrado gobernador general de Cataluña el diputado señor Vilallonga, que si ahora, en la República, se titula cedista, antes, en la monarquía, se dijo gín en ideología oportunista al señor Cambó. Si la fuerza que a lo largo de un año, un mes y catorce días viene contralando nuestras opiniones y desorientando a suprimiendo, a veces, nos lo permite, vamos a exteriorizar el juicio que el tal nombramiento produce en nuestra sensibilidad de republicanos y de constitucionalistas biza porobidos.

Fue nombrado en la política monárqui-

...DE PRENSA

La farsa de la llei electoral

El senyor Josep Pla afirma a LA VEU DE CATALUNYA que a Madrid, a desgrat de tots els anuncis, ningú no té cap intenció d'aprovar una llei electoral, equidistant i justa, llevat del senyor Cambó. Els altres polítics han fet veure que l'escollaven, però en realitat se l'han passat pel paper.

"El senyor Cambó, sobretot, ha treballat indeciblement en aquest sentit, abans i després de l'estiu. Ha impulsat la qüestió, n'ha parlat amb la gent, ha fet marxar la comissió, ha anat i vingut. Nosaltres, com tota la premsa, hem donat notícia d'aquests treballs, però no hem pas pogut mai afirmar que, per part dels altres caps de minoria, hi hagués la correspondència natural que mereixien els esforços del senyor Cambó. Al contrari. Més aviat hem sorpres, en les cares dels interlocutors del senyor Cambó, després d'aquests diàlegs, aquelles rialletes de conillet, reveladores d'una atenta i cortesa indiferència — per no dir quelcom pitjor. No ens hem enganyat. El senyor Cambó ha trobat, externament, tothom molt ben disposat, però, en realitat, fent aquests treballs, ha trencat les oracions de molta gent. La farsa que han representat davant del senyor Cambó — i davant del senyor President de la República — ha estat magnífica.

Assigura després que durant el primer bienni el senyor Azàiz hagués aprovat una llei electoral al seu gust, i que ara el senyor Gil Robles vol fer el mateix. Creu, però, que el senyor Gil Robles s'equivoca:

"Quan no pogué més, el senyor Azàiz hagués aprovat una llei electoral al seu gust, terriblement majoritaria, perquè es pensava que guanyaria. Ara, el senyor Gil Robles, vol també una llei amb premi a la majoria, perquè es pensa que aquesta és la seva pròpia conveniència. El senyor Azàiz s'equivocà i és possible que, en més o menys gran part, s'equivocui el senyor Gil Robles. En tot cas, una i altra posició impliquen una voluntat de correcció de l'interès nacional, a favor de l'interès de partit."

...DE PRENSA

La farsa de la llei electoral

Després d'assenyalar que en aquesta farsa els melquicistes, lerrouxistes, etcètera, fan el paper de badocs, conclou:

"La qüestió ha ressuscitat sobtadament, per la pressió del poder moderador, que en aquesta qüestió ha demostrat tenir un gran sentit. Oficialment, ara, sembla que hi ha pressió. Ja veurem, i quan hi hagi alguna cosa concreta, ja us ho comunicarem. Jo, personalment, tinc molta por, precisament perquè la necessitat de fer una llei electoral és avui el treball de sentit més antirevolucionari, més consolidador, més necessari al país, que els polítics puguin portar a cap."

...DE PRENSA

L'home que té el decret de dissolució

POLITICA ja ressaltar que una de les característiques de situacions polítiques com l'actual és l'ur manca de claredat. Sobretot — diu — els joves de mentalitat republicana no se l'espanten:

"Per què este cuadriviro que ayer juraba fidelidad al Bloque está dispuesto a desmoronarlo? ¿Por qué tal minoría de la coalición aplaca repentinamente su enojo contra el ministro al que el día anterior prometía combatir sin tréguas? ¿Por qué determinado proyecto de ley, objeto de horror para dos o tres grupos del congreso ministerial, costea de pronto la adhesión de sus más econocados impugnadores?"

Las razones auténticas de estos radicales cambios de criterio no llegan nunca al público. A veces no las conocen siquiera los arripes de los pasillos del Congreso. Este régimen de secreto y esta política de cambalache han prevalecido en España durante medio siglo, y tras un parentés de dos años, han vuelto a imponerse.

Esta reacción temerosa de los partidos del bienio neorepublicano lo sentían también los de la monarquía. Pero no los que dieron vida a las Constituyentes. El hombre que poseía el decreto de disolución no les intimidaba ni les forzaba a claudicar. Lerroux representó este papel y las Constituyentes le negaron la confianza al primer día que compareció ante ellas."

NOTICIARI

Una nota interessant del Sindicat Nacional Ferroviari. — Hem rebut del Sindicat Nacional Ferroviari, que pertany a la U. G. T. i a la J. I. P., la nota següent:

"La novena zona del Sindicat Nacional Ferroviari fa avinent a tots els seus associats i als ferroviaris en general, que s'abstinguin de secundar iniciatives nascudes de les Empreses ferroviàries en pro que s'apliquin per l'Estat uns impostos als transports mecànics per carretera, per considerar que en un plet de competència entre dos trusts capitalistes no hi hauria d'intervenir els treballadors conscients. Per altra part, de portar-se a terme el disseny de les Companyies ferroviàries, llancarien a la misèria més de 300.000 famílies d'obrers ferroviaris.

Per tant, tots els ferroviaris són pregats de no seguir altre camí n'orientació que la que tracem en tot moment el Sindicat Nacional Ferroviari."

Perquè l'Ajuntament faci complir les seves disposicions. — Aquesta tarda tindrà lloc al local de la Lliga Industrial de Flequers una Assemblea per a tractar de les mesures que s'han d'adoptar per tal d'aconseguir que l'Ajuntament faci complir les disposicions encaminades a regular l'obertura de nous establiments.

Un telegrama de la obra ferroviaria. — Han estat tramessos al President del Consell de Ministres, al ministre d'Obreres Públiques i al ministre de Finances, els telegrams següents:

"Personal Diput. Poble Nou denuncia de la V. E. que signa post en vigor Decret 29. Aquest últim reglament transport mecànica per carretera per entendre que de perillosa-se situació catòica que patim, conlleva amb ritm accelerat a gran col·lisió amb família ferroviaria perjudicada trams economia nacional. — La Comissió."

TRIBUNALS I JUTJATS

CAUSES VISTES AHIR

A L'AUDIENCIA TERRITORIAL

Secció Primera. — Es veié una causa davant el tribunal de jurats per abusos de honor contra Josep Alandier. El jurat dictà un veredict d'absolució i fou absolut pel tribunal.

Secció Segona. — El jurat de havia de celebrar-se no tingué lloc per no haver comparegut diversos testimonis.

Secció Tercera. — Es veieren incidents en apel·lació i divorci a porta tancada.

Secció quarta. — El processat, Joan Font, estava acusat d'haver estat en una vaca que comprà a terminis, i la vengué sense abonar el seu import. La pena sol·licitada pel fiscal fou de quatre mesos i un dia de presó.

AUDITORIA MILITAR

Capità de l'exèrcit que declara.

El jutge senyor Mola ha rebut la declaració del capità del primer de Muntanya, senyor Eduard Sàncio, en la causa que se segueix contra l'excaporal del sotmetent de Sant Celoni, Francesc Míe. El testimoni fou el primer que després dels fets d'octubre entrà a Sant Celoni i recollí armes, municions i explosius.

Causa per agressió a la força armada. — En el sumari que s'instaura per agressió a la força armada, ocorreguda al carrer de Sant Pau, contra Francesc Mera i Climent Corobés, estigué presentant declaració Joan Pérez Manzaneres, el qual fou detingut en els primers moments per creure que era company dels altres dos processats.

Diligències prèvies. — S'ha ordenat la incoació de les diligències prèvies, amb motiu d'un incident ocorregut entre un guàrdia d'assalt que anava vestit de paisà i una parella que estava de servei a les Rambles.

Proves de penari. — El senyor Urrutia ha continuat les proves de penari amb motiu dels fets de Sant Boi. Com en les precedents, hi han assistit el fiscal i el defensor dels processats.

Més proves de penari. — El senyor Penafar va començar ahir les proves de penari pels successos de Vilafranca. En la causa hi ha diversos processats.

Ahir al matí declararen tretze testimonis, i hi assistiren quinze lletrats defensors i el fiscal.

Causa que passa a l'Auditor. — Ha passat a l'Auditor la causa 409, seguida pels fets de Vic, perquè doni la seva aprovació una vegada acabades les proves proposades. Tan aviat com estigui aprovada passarà a les defenses i al fiscal per a la seva qualificació i l'assenyalament de consell de guerra consegüent.

VARIA

Un jove penjat en uns jardins del carrer de Provença

Ahir al matí fou avisat el jutjat de guàrdia, perquè es presentés al carrer de Provença, davant el número 327, en uns jardins que hi ha, i on hi havia un jove penjat d'un arbre.

El jutjat de guàrdia, que era el del número deu, es presentà en aquell lloc i va poder comprovar que es tractava d'un jove de 18 anys, anomenat Enric Prades Calvo, habitant al carrer de Coll i Vell, lampista d'ofici, el qual apareixia penjat amb el cinturó de la bata que portava. Es pogué esbrinar que els seus pares el buscaren tota la nit i que sortí de casa seva a les tres de la tarda per a anar a treballar i després, en pleig, va sortir del taller i s'ignorà on estigué.

Se suposa que se suïcidà a la matinada, ja que no havia acudit a casa seva a dormir i que el motiu de la mort fou que es donà vergonya de la falta que havia comès.

No se li trobà res de particular a les butxaques ni cap document que expliqués les causes de la mort.

El jutjat ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit judicial.

Al jutjat de guàrdia s'ha rebut una carta datada a Castelló, segons la qual Assumpció Borràs s'ha dirigit al Govern civil d'aquella província, on es troba, dient que s'ha assabentat per la premsa que el seu marit Joan Alabardera, del qual està separada, ha lliurat al jutjat de guàrdia la filla del matrimoni anomenada Teresa, de cinc anys, al·legant que no pot mantenir-la. La dona demana que li diguin on és la nena per venir a recollir-la i emportar-se-la al seu costat. La carta ha passat al jutjat que instrueix el sumari corresponent per al lliurament de la nena, la qual actualment es troba en l'asil de menors.

Uns guàrdies de seguretat que presten els seus serveis al local que té la Ceda al carrer de la Diputació, es trobaren amb que el vigilant del carrer no els permetia entrar.

Els guàrdies, per desobediència, detingueren i conduïren el vigilant al jutjat de guàrdia, on va manifestar que obeïa ordres del port de la casa perquè els guàrdies, durant la seva estada a la porta, l'omplien de burles.

El jutge, després de rebre declaració al detingut i als guàrdies, posà en llibertat el vigilant.

El jutjat de guàrdia ha deixat sense efecte la detenció del tramviar Francesc Vinyola Buisan, el qual lliurà en forma misteriosa un paquet a un auto que passava junt al tramvia.

L'arxista Núria Bosch Puigmitja, de 40 anys, ha presentat una denúncia contra el propietari d'una perqueria que li oгуlgué els cabells i els hi cremà, per la qual cosa hi calgueren en arribar a casa i penjar-se la denuncia i el tornà les 20 pessetes que li costà el servei. Però ella insistí en què, almenys, li haviessin de pagar l'import de la perruca mentre li creïxen els cabells.

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Secció Primera. — Tres orals per homicidi per imprudència, lesions i desobediència contra Francesc Clement. Alfons Martínez i Rosend West, respectivament. Divorci: J. Buenaventura contra A. Julia.

Secció Segona. — Tres orals per danys, injúries i estafa contra Salvador Crismal, Francesc Torres i un altre i Joan Sánchez, respectivament. Un oral per temptativa de furt contra Manuel Arocas.

Secció Tercera. — Dos orals per lesions contra Lida Agustín i Perre Garrido. Un oral per injúries contra Ramon Eudalce.

Secció Quarta. — Un jurat per suborn contra Jaume Serra.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Sala Primera. — Incident: Magina Navarro Fortea contra fiscal i advocat de l'Estat. Pobres: Carme Deu Colom contra Joan Pons Mestre i advocat de l'Estat. Executiu: Banca de Sabadell contra Jordi Samniguel.

Sala Segona. — Menor quantia: Joaquim Palau Martí contra Tessa Malicón. Menor quantia: Bohigues i Cobo, S. A., contra Joaquim Bosch i Vinyals. Pobres: Antoni de la Figuera contra Guardiola Villaret i advocat de l'Estat.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Un oral per lesions contra Antoni Trets.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

ACLARACIÓ

En virtut de lo disposat per el Señor Juez de primera instancia del Juzgado número nueve de esta capital, en providencia de este día, dictada en el procedimiento sumario promovido por don Eduardo Alenar Espelt i donà Ma-tilde Gomis Ribambau contra donà Ramona Gomis Ribambau; por la presente se hace público que la subasta anunciada en el periódico LA PUBLICITAT del día quince del actual, bajo el número 10242 y página cuarta, tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, el día DIECINUEVE DE DICIEMBRE PROXIMO Y HORA DE LAS DOCE, en lugar del expresado en dicho anuncio, de nueve del expresado mes de diciembre venidero.

Barcelona, veinte de noviembre de mil novecientos treinta y cinco. — El Secretario. Licio, José M. Salvá.

LA PUBLICITAT

Divulgació Sanitària de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona

Higiene de les dents

Són pocs els profans i adués els metges que donen la veritable importància a les alteracions de les dents en les seves dues formes més freqüents: piorrea alveolar i càries. No obstant cada dia es van coneixent noves complicacions, algunes d'elles mortals que poden sorgir de les tals malalties: reumatisme, alteracions cardíques, meningitis, nefritis, septicèmies, etc., etc.

No és, doncs, estrany que la Medicina s'ocupi avui amb un interès especial d'evitar-les, i nosaltres ens permetem resumir quelcom del molt que sobre el particular s'ha escrit.

La higiene de la boca ha de començar dintre el claustre matern, fent que en l'alimentació de les embassades no hi manquin els elements necessaris per a la formació de les dents, per exemple cal, fosfats i vitamines, sobretot la D. Ja nat l'infant, la mare tindrà present que la millor manera de guardar la fortalesa i sanitat de les dents del seu fill és l'alimentació per mitjà de la lactàcia materna, evitant tota mena del que en diem "xupetes" i "munyagues", i d'aquestes principalsment les fetes de sucre, que poden ocasionar la greu càries caríe.

Les malalties de les dents són malalties de "falta de netedat", però hi ha persones, mancades de tota cura de la seva boca que, malgrat això, conserven llur dentadura en estat perfecte, la qual cosa ens obliga a acceptar que hi ha persones que tenen una immunitat per a les dites malalties.

Els nord-americans, que tant s'ocupen d'aquests assumptes, han demostrat que els pobles indi, esquimal i el de les illes Hawaii, que tenen immunitat natural contra la càries, perden aquesta immunitat si se'ls barreja a la seva alimentació el pa, farines i conserves dels Estats Units, i que la recobren en retirar tals productes de llur alimentació. Aquestes dades són prou eloqüents per a explicar el per què la raça blanca té tanta pensió a la càries; menja substàncies de poca resistència que no exigeixen una mastiació energica, i és per això que autors moderns fan notar que als nens és tal vegada un error el donar-los sempre aliments pàrics, recomanant de donar-los coses dures, com per exemple, pa moré, ametlles, avellanes, etc., etc. (Pitcher), després que els han sortit els primers queixals, sobretot després del tercer, sempre a les hores de menjar, i instruint els nens per a una mastiació perfecta. Els alemanys tenen especial predilecció per a aquest objecte en donar als nens garrofos, que estimen com una cosa exquisida.

Es evident que no sols la duresa dels aliments, sinó també la classe d'alimentació, ha d'ésser una base per a evitar la càries, però, únicament sabem que tot el que serveix per a evitar el raquitisme és útil per a la fortalesa de les dents.

La netedat de les dents és un altre dels mitjans de defensa, ja que en les dents netes no s'hi produeixen càries; havem, doncs, de rentar-les amb la suficient freqüència. Hi ha persones que amb una vegada al dia els basta, i a altres els cal rentar-se les quatre

vegades; els moments més oportuns són el matí i el vespre, sobretot aquest darrer, ja que de no fer-ho així, queden hidrats de carbon entre les dents, que faciliten l'ingrés de bacteries destructores de la capa de calç que cobreix la dent. Una observació important és que ha d'evitar-se de donar llaminadures als nens després de la neteja nocturna de la boca, com per ignorància fan algunes mares, que en acompanyar al llit llurs fills els donen un caramell, un bombó de xocolata o qual-sevol altre dolç. El professor Pitcher recomana que als nens després d'assaborir coses dolces se'ls hi dongui un tros de pa que en mastegar-la els netejarà les dents de les restes ensucrades.

L'instrument adequat per a la neteja de les dents és el raspall, que no serà de cerres massa espeses i de més o menys resistència segons l'edat del que ha d'usar-lo. Les friccions no es faran d'una manera desordenada, sinó metòdica, alternant les friccions horitzontals amb les verticals perquè quedin nets tots els recons, adués aquelles cavitats que hi ha a les dents, a voltes tan profundes i tan difícils de netejar, que fins algun especialista no vacilla en omplir-les amb pasta analògica a la que s'empra per al tractament de les càries. En aquestes friccions no s'han d'excloure les genives, que així es reforçaran.

Poca importància donen els especialistes a l'ús dels pols, pastes i elixirs dentífrics, però sí que insisteixen en que quan s'usi el raspall sigui net i sec. La millor manera és usar-ne dos, un al matí i un altre al vespre. Després d'usar-lo, es fregarà amb sal comuna per desinfectar-lo i després de ben esbandit, es posarà a secar.

Es tindrà cura que un dentista atengui les dents dels infants. Una càries superficial pot tractar-se sense dolor; però si és profunda, gairebé no queda altre recurs que arrencar la dent, tenint present que en aquestes coses cal col·locar aparells protèctics que no deixin disminuir la cavitat alveolar, doncs, si la dita disminució es produeix, ocasiona l'alteració estètica de la mandíbula amb totes les seves molestoses conseqüències.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

ELLS CENTRES OFICIALS

GENERALITAT

El senyor Alonso Alonso no rep els periodistes

Ahir al migdia el governador general transitori i interí, no va rebre tampoc els periodistes que fan informació a la Generalitat. En la seva substitució va ésser facilitada a la premsa la següent nota oficial:

"El governador general, senyor Alonso, no ha rebut els periodistes per no tenir cap notícia d'interès per a la premsa. A la Secretaria de la Presidència han comunicat als informadors que el senyor Alonso havia rebut una comissió de Gandesa, presidida pel senyor Casabó, la qual li ha demanat, en qualitat de president de l'Audiència, que sigui nomenat com

vegués; els moments més oportuns són el matí i el vespre, sobretot aquest darrer, ja que de no fer-ho així, queden hidrats de carbon entre les dents, que faciliten l'ingrés de bacteries destructores de la capa de calç que cobreix la dent. Una observació important és que ha d'evitar-se de donar llaminadures als nens després de la neteja nocturna de la boca, com per ignorància fan algunes mares, que en acompanyar al llit llurs fills els donen un caramell, un bombó de xocolata o qual-sevol altre dolç. El professor Pitcher recomana que als nens després d'assaborir coses dolces se'ls hi dongui un tros de pa que en mastegar-la els netejarà les dents de les restes ensucrades.

L'instrument adequat per a la neteja de les dents és el raspall, que no serà de cerres massa espeses i de més o menys resistència segons l'edat del que ha d'usar-lo. Les friccions no es faran d'una manera desordenada, sinó metòdica, alternant les friccions horitzontals amb les verticals perquè quedin nets tots els recons, adués aquelles cavitats que hi ha a les dents, a voltes tan profundes i tan difícils de netejar, que fins algun especialista no vacilla en omplir-les amb pasta analògica a la que s'empra per al tractament de les càries. En aquestes friccions no s'han d'excloure les genives, que així es reforçaran.

Poca importància donen els especialistes a l'ús dels pols, pastes i elixirs dentífrics, però sí que insisteixen en que quan s'usi el raspall sigui net i sec. La millor manera és usar-ne dos, un al matí i un altre al vespre. Després d'usar-lo, es fregarà amb sal comuna per desinfectar-lo i després de ben esbandit, es posarà a secar.

Es tindrà cura que un dentista atengui les dents dels infants. Una càries superficial pot tractar-se sense dolor; però si és profunda, gairebé no queda altre recurs que arrencar la dent, tenint present que en aquestes coses cal col·locar aparells protèctics que no deixin disminuir la cavitat alveolar, doncs, si la dita disminució es produeix, ocasiona l'alteració estètica de la mandíbula amb totes les seves molestoses conseqüències.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del 1935.

Barcelona, novembre del

LES CORTS DE LA REPUBLICA

Madrid, 20. — A les quatre i cinc de la sessió el senyor Alba. Al banc del ministre d'Instrucció pública. El senyor COMIN manifesta que el que ultra desenvolupar el pla parlamentari assenyalat pel Govern, acord amb el senyor Alba, ha d'ocupar-se la Cambra d'altres assumptes de vital importància, entre ells el que es refereix al problema universitari de Catalunya.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA fa veure al senyor Comin que a l'empadronament de l'acta no pot cap diputat desenvolupar una interpellació, com intenta l'orador.

El senyor COMIN insisteix en la seva petició.

El ministre d'INSTRUCCIO PUBLICA diu que es pot tractar del problema universitari de Catalunya quan la Cambra ho desitgi. Accepta, doncs, la interpellació del senyor Comin.

SENTRA A L'ORDRE DEL DIA

Es pren en consideració una proposició del senyor Badia sobre mobilització de planols per a les construccions dedicades a estatges a què es refereix la llei de 25 de juny d'enguany.

S'aproven definitivament diversos projectes de llei.

S'intenta aprovar definitivament la concessió d'un crèdit de 1.755.745 pessetes al pressupost del ministeri de la Governació per al pagament de plus acreditats per la guàrdia civil en el segon semestre de 1934 a Catalunya.

El senyor SENYAL, de l'Esquerra, demana quòrum per a l'aprovació del projecte.

El PRESIDENT li contesta dient que s'unirà aquest projecte per a la seva aprovació definitiva, a altres diversos per als quals també ha sol·licitat la Cambra el quòrum.

CONTINUA LA DISCUSSIO DEL DICTAMEN DE LA COMISSIO DE GUERRA SOBRE EL PROJECTE DE LLEI DE BASES PER A LA REORGANIZACIO DE LA MOBILITZACIO MILITAR

El senyor ALONSO RODRIGUEZ defensa una esmena que no és acceptada per la Comissió. Comba, durant el projecte, que considera impropici i inadequat.

Es procedeix a votar nominalment l'esmena, i és rebutjada per deu vots a favor i 106 en contra.

El senyor TRABAL, de l'Esquerra, fa ús de la paraula per a defensar una altra esmena en el sentit que en la base primera s'estableixi la diferenciació sobre les sancions per als que exercen espionatge i per als que facin divulgació de plans de guerra, que no sempre porten implícit un propòsit d'espionatge.

El senyor ORTIZ DE SOLORZANO, per la Comissió, rebutja l'esmena.

El senyor TRABAL insisteix a defensar altres esmenes.

El senyor ALBA s'hi oposa per considerar que l'orador ja ha consumit la defensa de les esmenes que li corresponien.

El senyor TRABAL dialoga amb el president, i diu que les tres esmenes que té presentades ho han estat atenint-se al reglament. Dirigeix atacs al projecte de reforma de mobilització militar per entendre que el ministre de la Guerra el que persegueix principalment és disposar, quan li passi pel cap, dels recursos de la mobilització civil.

Ahudeix un llibre del senyor Cortés Caballero que porta de contrapunta una candidatura antirepublicana. Aquest llibre — diu — està fet per un amic del senyor Gil Robles.

El senyor FFUENTES PILA: L'autor d'aquest llibre és amic meu.

El senyor TRABAL: Jo no sé si és amic o no de la V. S.; a mi això no m'importa, però ho és del senyor Gil Robles.

El senyor MAURA (Honorió): La V. S. és un indesitjable.

El senyor TRABAL: I la V. S. un vulgar traductor i un mal comedidat.

(Aquests dos diputats es dirigeixen a l'escandolosa i insulten un altre diputat a la Cambra.)

El senyor TRABAL es queixa a la presidència dels insults que li ha dirigit el senyor Maura.

El senyor ALBA: El que és difícil saber qui ha insultat qui. (Rialles.)

Els senyors Trabal i Maura es continuen insultant, i mentre el senyor Maura anomena indesitjable al senyor Trabal, aquest anomena el senyor Maura "veritable imbecil". (Escandol a la Cambra.)

El PRESIDENT lluita per a mantenir l'ordre, i finalment ho aconsegueix.

Fet el silenci, el senyor TRABAL continua en l'ús de la paraula.

El senyor TRABAL continua el seu discurs dient que en un període de significació afecta al ministre de la Guerra s'han publicat en llibre preterent alguns fragments del llibre del senyor Cortés Caballero, malgrat portar a la contrapunta una candidatura de significació antirepublicana. Ataca el ministre de la Guerra per la presentació d'aquest projecte.

Es procedeix a votar nominalment l'esmena del senyor Trabal i és rebutjada per 132 vots en contra i 19 a favor.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ intervé en contra de la base primera.

En votació nominal queda rebutjada l'esmena del senyor Alonso Rodríguez.

A continuació, en votació nominal, és aprovada la base primera del projecte per 120 vots contra 12. (Stuen al banc blau els ministres d'Obres públiques i Treball.)

EL MINISTRE DEL TREBALL llegeix un projecte de llei.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ defensa una esmena a la base segona i assenyalant la seva discrepància fonamental amb el ministre de la Guerra. Nosaltres entenem que no es pot decretar la mobilització sense que l'aprovi la Cambra.

Tots els ciutadans poden aixecar-se un bon dia amb la sorpresa que han estat mobilitzats, i no solament per a la defensa nacional, sinó per a alteracions d'ordre públic. Nosaltres no combatem aquest projecte de llei

en el que es refereix a la defensa nacional, sinó en les obligacions que s'imposen als ciutadans i que en tot cas han d'ésser contingudes en la Llei d'Ordre públic. Si es vol aprovar sense dificultats aquest projecte, que se li llevi tota consideració en relació amb l'ordre públic.

EL MINISTRE DE LA GUERRA: Pel que es veu la vostra senyoria no ha llegit bé aqueixa base, puix que no parla més que de mobilitzacions en cas de guerra.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ: Aquest projecte no distingeix fàcilment una cosa i l'altra; és a dir, el que es refereix a la defensa nacional i el que és qüestió de l'ordre públic.

EL MINISTRE DE LA GUERRA: Quan es discuteixin les bases a què es refereix l'ordre públic, aleshores serà el moment en el qual la vostra senyoria podrà defensar les seves esmenes.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ: Nosaltres no combatem aquest llei per motius polítics. (Rumors.) Aqueixos rumors no tenen justificació, perquè hem aprovat sense adoptar aquesta actitud altres projectes del ministre de la Guerra, perquè no envalen atribucions d'altres Ministeris. Per a la defensa de l'Ordre públic, té el ministre de la Guerra una llei d'Ordre Públic i té, demés, una llei de Reclutament.

EL MINISTRE DE LA GUERRA: Però són molt dolentes i cal modificar-les.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ: La vostra senyoria vol poder tenir a la seva disposició tot el món. (Rialles.)

El senyor GIL ROBLES (en to trònic): Això és precisament el que jo desitjo. (Més rialles.)

El senyor ORTIZ DE SOLORZANO, per la Comissió, diu que la base que es discuteix coincideix amb el reglament del senyor Azana, que estableix que tots els espanyols podien ésser mobilitzats sense distinció d'edat ni de sexe. Considera que no hi ha cap diferència entre l'esmena presentada pel senyor Alonso Rodríguez i el que es disposa, perquè en cas

de mobilització el Govern pot fer que tot individu pugui prestar servei adequat a les seves aptituds, cosa també conforme amb el reglament del senyor Azana, que no ha d'ésser sospitós per al senyor Alonso Rodríguez.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ: La diferència entre el que estableix la base i la meua esmena és que jo vull que sigui la Cambra i no el Govern qui decreti la mobilització. Pel demés, anem contra el sentit no lícit en què s'ha inspirat aquest projecte. Demano votació nominal.

Per 156 vots contra 12 és rebutjada l'esmena del senyor Alonso Rodríguez.

CONVERSEN EL PRESIDENT DE LA CAMBRA, EL PRESIDENT DEL CONSELL I EL MINISTRE DE LA GUERRA

(El senyor Alba fa avisar el senyor Chapaprieta per un secretari de la Cambra. Puja a l'estrada presidencial el cap del Govern. Conversen els senyors Alba i Chapaprieta i després s'uneix a ells el senyor Gil Robles. Els diputats, tant els de la majoria com els de l'oposició, segueixen amb interès la conversa dels tres promiscuats.)

EL MINISTRE DE GOVERNACIO llegeix un projecte de llei.

ES REPREN EL DEBAT SOBRE EL PROJECTE DE COMUNICACIONS MARITIMES

El senyor SOLER DE SOJO fa alguns aclariments sobre la nova redacció de l'article addicional admes en l'última sessió.

S'aproven els articles 57, 58, 59 i 60 sense discussió. (S'assenen al banc blau el ministre d'Agricultura.)

El senyor ALONSO RODRIGUEZ intervé en contra de l'article 61.

S'aprova l'article 61.

S'accepta una esmena del senyor Soler de Sojo a l'article 62.

El senyor SENYAL defensa una esmena a l'article addicional d'aquest article. Diu que hauria d'ésser suprimit, però veig que ha quedat gravat,

amb la qual cosa es perjudica molt la indústria nacional en permetre's la importació de vaixelles estrangeres amb drets reduïts. Això demés és una injustícia, perquè es contencionen dretes per a l'estranger pel Centre de Contratació a aquests industrials, en perjudici de les altres indústries que necessiten importar primeres matèries. L'altre dia el senyor Ventosa plantejà un problema a la Cambra sobre això, i crec que amb ell estarà conforme el senyor Soler de Sojo.

El senyor SOLER DE SOJO: Jo he presentat esmenes limitatives a aquest article. El que cal impedir és que vinguin de l'estranger béns de consum, no béns de renda.

*** AMB EL BRAÇ EN CABESTRELL DEGUT A UNA NEFRITIS**

"Tinc un deute de gratitud", ens diu aquesta senyora en una carta que descriu com aconseguí veure's lliure d'una nefritis.

"Fa un any que sofria d'una nefritis en un braç, fins al punt que calgué posar-me'l en cabestrell.

Poc temps després el meu braç quedava amb moviments normals, i em permeté de reprendre els meus treballs domèstics. Aquests beneficis obtinguts en dues setmanes els deo a les Sals Kruschen, i espero que amb quinze dies més em veuré per fi lliure d'aquesta nefritis."

Mme. E. L.

La nefritis és produïda per les impureses de la sang. Quan aquesta és impura, en circular per l'organisme, inflama els teixits i causa els dolors d'aquesta malaltia. Les Sals Kruschen són les més indicades per a combatre-la, puix que contenen precisament tots els elements que auxilien la nostra naturalesa a fi que els seus òrgans interns funcionin normalment.

De venda a totes les farmàcies i centres d'específics. Flascó gran: 5'30 pessetes. Flascó petit: 3'30 pessetes.

El senyor SENYAL diu que a conseqüència de les dificultats per a adquirir divises, han anunciat el seu tancaament algunes fàbriques de Vilanova i la Geltrú i d'altres.

El senyor IRUJO li contesta en nom de la Comissió.

El senyor SENYAL rectifica. (Ocupa la presidència el senyor Tuñón de Lara.)

L'esmena és rebutjada per 125 vots contra 12.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ intervé en contra de l'article i diu que com més aviat millor cal establir la liquidació amb la Transatlàntica.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA li contesta i diu que ha estudiat l'expedient de liquidació de la Transatlàntica, perquè no tem les xifres, per moltes que aquestes siguin. En un dels vintells Consells se'n planteja el problema.

El senyor SENYAL defensa una esmena a l'article tercer addicional. (El senyor Alba ocupa la presidència.)

Se suspèn aquest debat i queda en l'ús de la paraula el senyor Senyal.

LA VOTACIO DEL DICTAMEN SOBRE LES IMPORTACIONS DE BLAT

El senyor ALBA: Va a votar-se el dictamen especial sobre els blats.

El senyor BARCIA sol·licita fer unes manifestacions.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA concedeix la paraula al senyor Barcia.

El senyor BARCIA recorda que quan va acabar la discussió d'aquest assumpte, ell va fer unes manifestacions que oiria reiterar en el moment de la votació. Aleshores vaig dir que no es discutís un dictamen, puix que aquest dictamen dels 21 diputats que formaven la Comissió, sols fou acordat per 4. Va venir sense signatura al saló de sessions, i es va presentar fora del recurs que assenyalava l'article 52. Així i tot, vam dir a la presidència que nosaltres no volíem denegar la seva discussió. Això és el que ha passat. L'opinió pública s'ha assabentat de l'esdevingut i ja ha jutjat. Ara es vol aprovar aquest dictamen, i nosaltres demanem que es portin les

conseqüències fins al darrer tràmit, car si s'inicia l'assumpte, cal exigir totes les responsabilitats, que no refusen. El que no volem és que quedi la menor ombra sobre el nom d'una persona honrada.

La Cambra agrícola de Còrdova va reconèixer la diligència i la bondat del procediment amb què el Govern havia acudit a la importació. L'última importació que feu va ésser el 22 d'abril del 1932. Presentem el nostre assentiment a la votació d'aquest dictamen, amb les observacions que hem fet, car el nostre desig és que ací es depuri tot el que es vulgui i el que s'estimi oportú.

El senyor NAVEJAS: He de recordar una de les manifestacions del senyor Barcia, la que es refereix a l'informe de la Cambra Agrícola de Còrdova. Aquella Cambra agrícola llavors d'això no en tenia més que el nom, puix que estava regida per una Comissió gestora i presidida per un radical-socialista. Jo el que vaig dir i sostinc, és que es fa la importació en moments en què coincideix de ple amb la collita, amb la qual cosa es perjudica enormement l'agricultura espanyola.

L'ex-COMTE DE VALLELLANO intervé per a dir que la minoria de Renovación Española té presentada una proposició acusatòria contra el senyor Domingo, per entendre que el dictamen, en resum, no acusa ningú. Arriba a les conseqüències fins a la fi. Aquesta proposició acusatòria la defensarem tan aviat com es voti el dictamen.

Entre els senyors BARCIA, ESTEVANEZ i ALBANYANA s'entaula un viu diàleg que talla la Presidència.

El Sr. HUESO contesta al senyor Barcia dient que la Comissió dictamina reglamentàriament. Si foren pocs els diputats que firmaren el dictamen la culpa no fou d'ells, sinó per no haver acudit els altres de la Comissió.

El senyor BARCIA contesta a l'ex-comte de Vallellano que ells el que desitgen, precisament, és que s'arribi fins al final.

El senyor MARIAL demana la paraula per explicar el seu vot, un cop acabada la votació.

El senyor ALBA. He de fer notar

a la Cambra que l'article 87 del Reglament estableix que les votacions siguin per bolets quan es tracta d'algun fet que es refereixi a un diputat en exercici. Crec que en aquest dictamen no ens trobem en aquest cas. Correspon la votació per bolets quan es voti la proposició que diu que han presentat els diputats de Renovación Española. No obstant si algun diputat demana que s'interpreti aquest precepte reglamentari en el sentit que la votació sigui per bolets jo hi accediré.

El silenci de la Cambra m'indica que ningú no desitja que es voti per bolets. Es va a votar, doncs, nominalment.

S'aprova el dictamen per 178 vots a favor i 30 en contra.

El senyor MARIAL explica el seu vot. Diu que ningú no ha pogut afirmar que les existències de blat en 1932, abans de la importació arribaren als 40 milions de quintars mètriques necessaris per al consum. Respecte a l'arribada de vaixelles amb anterioritat al permís d'importació, solament existeix la declaració d'un capità. També insisteix l'orador en la inconsistència de la conclusió setena. Nega que al Govern civil de Barcelona hi haguessin existit alguns documents que s'ha dit. Rectifica algunes de les xifres que s'han barrejat respecte a aquest punt, i posa de relleu el preu a què arribaven els blats i les farines en aquella època. Es mostra d'acord amb el dictamen tal com s'aprova.

El senyor MARTIN i MARTIN explica també el seu vot dient que intervé perquè s'ha pretès col·locar-lo en una situació que no li corresponia. Recorda que abans de la importació va advertir el senyor Domingo dels perills que aquesta suposava. Aleshores va dir que si no hi havia altre remei havia d'importar-se, però aplicant els drets d'aranzels. Vaig ésser l'únic diputat que feu aleshores aquest advertiment. Es feren les impecacions, però jo no crec que causessin danys tan importants com alguns han volgut donar a entendre.

El senyor ALARCON li contesta dient que els perjudicats foren grans. Llegeix les cotizacions de blats i farines pre demostrat l'asserció. (Els diputats de la CEDA l'aplaudeixen.)

NO HI HA QUORUM

Queda terminat aquest debat.

El senyor FABREGUES demana que es voti definitivament el nomenament del vocal parlamentari del Tribunal de Garanties.

El senyor ALBA: Per la votació anterior es veu que no hi ha nombre suficient de diputats i seria un cansament inútil per a la Cambra fer una votació sabent que no són a la Cambra els 221 diputats necessaris.

El senyor FABREGUES insisteix, i el senyor ALBA diu que s'efectuaria demà.

CONTINUA LA INTERPELLACIO DEL SENYOR VENTOSA SOBRE POLITICA MONETARIA

El senyor MANGRANER es lamenta que estigues plena la Cambra quan es discuteix una qüestió política i que en canvi els diputats s'absentïn ara que es tracta d'una qüestió de veritable interès nacional.

Diversos diputats detistes l'increpen i altres aplaudeixen.

El senyor MANGRANER recorda que a primers de maig de 1932 parlà al senyor Prieto interessant-se per aquest assumpte i donà una solució que fou acollida satisfactoriament (rumors) com ho demostren els fets posteriors, i a mi em cal l'honor i l'orgull — diu — d'haver estat l'iniciador que evità la caiguda de la peseta.

Adverteix el ministre de Finances del perill que suposa el decret del dia 8 d'aquest mes i el de l'11 de juny, tancant d'enguany. Aquí no es necessiten capitals estrangers com s'ha demostrat amb les subscripcions públiques. Invita el senyor Chapaprieta a què presti atenció a l'assumpte, puix que mentre la vostra senyoria no em doni raons jo sostinc que constitueixen un greu error els esmentats decrets.

Crec que aquest és el problema més catastròfic que tenim i per això s'ha de tractar amb tota amplitud.

Crec que s'ha de fer una política encaminada a reduir les importacions i a augmentar les exportacions.

S'ocupa del problema comercial dient que és un problema bàsic i que per això havia d'haver-se resolt ja. Jo vaig abordar l'assumpte — diu — a tot arreu i vaig lliurar als taguigras uns documents adhoc dues cartes dirigides al President de la República.

Alegeix que la irresolució procama la incapacitat de tots els ministres de Finances, i espera que el senyor Chapaprieta, que és intel·ligent i ben intencionat, abordi el problema amb tota rapidesa, la qual cosa ja havia d'haver fet. Recorda un discurs seu pel març de 1934 advocant per l'anivellament de la balança comercial. Vaig advertir el déficit d'aquella balança i res no s'ha fet per remeiar-ho. Llista diverses xifres per a demostrar les seves afirmacions, i qualifica de criminal la passivitat que s'observa en aquest assumpte, puix que en nou mesos d'aquest any portem un déficit de 225 milions de pessetes or.

A Alemanya — alegeix — hi ha una llei anomenada d'esterilització i jo dic que a tots els Governs sembla que se l'han aplicada per a no tractar ni resoldre aquests problemes econòmics. (Rumors.)

El senyor ALBA: No entri la vostra senyoria en el terreny de la cirurgia, perquè no li va bé.

El senyor MANGRANER: Espero que el senyor Cambó intervingui en aquest debat per a exposar la seva opinió amb claredat i solucions que mai no les dona.

Insisteix que cal evitar les importacions, puix que amb això es remeiarà la situació. Sol·licita el projecte de protecció a la indústria i tot el que beneficiï l'economia d'Espanya, des de la indústria tèxtil, com ho demostra durant la guerra europea.

Reclama per als ministres persones capacitades per a acabar amb la situació actual. Jo — diu — no m'afino a aquest ambient perquè sóc un home treballador que compta els minuts, i si estic ací és complint el mandat dels meus electors, per als quals reconec que poc he fet fins ara.

Termina demanant que es resolgui l'altra calamitat, que és l'atur obrer, i alegeix que les dretes no complirien les seves promeses des de l'apo-

LAS ENFERMEDADES DEL APARATO RESPIRATORIO

CATARROS, BRONQUITIS, ASMA, ENFISEMA, CONGESTIONES PULMONARES

El aumento de secreción que acompaña a la infección de las vías respiratorias, produce la obstrucción de los bronquios e impide que el aire penetre por ellos a oxigenar la sangre, que es el verdadero objeto de la respiración. Los bronquios, incapaces de expulsar su contenido, se dilatan perdiendo su elasticidad (enfisema) y, por otra parte, la sangre dificultada en su circulación por la debilidad cardíaca consecutiva, tiende a estancarse (congestión pulmonar). De ahí las penosas molestias que sienten estos enfermos, desde la tos que desgarrar el pecho de los bronquíticos, hasta la angustiosa sed de aire de los asmáticos y enfisematosos.

El PECTORAL RICHELET, maravillosa preparación científica moderna, modera y fluidifica las secreciones calmando la tos, ayuda a los bronquios a desembarazarse de ellas, facilitando la expectoración, y permite que el aire penetre hasta el alvéolo pulmonar a regenerar la sangre que circula libre y vivificada.

EL PECTORAL RICHELET es una preparación científica y racional obtenida tras de pacientes investigaciones de laboratorio. No contiene alcohol ni azúcar, por lo cual es inofensivo para delicados del estómago y diabéticos.

CARTAS DE AGRADECIMIENTO

Gripe y catarros curados.

La gripe había hecho presa en mí y una tos persistente me ahogaba haciéndome pasar noches horribles. Afortunadamente se me ocurrió un día probar el Pectoral Richelet, y hoy me complazco en testimoniarle mi agradecimiento más profundo, porque me encuentro completamente curada y no sé lo que es un catarro desde hace muchísimo tiempo.

Si lo desea puede dar a la publicidad la presente carta.

DOMINICA MORAL

García de Paredes, 18. - Madrid.

Bronquios salvados.

Constantemente padecía fuertes catarros que me hacían guardar cama, y siendo que yo padezco de diabetes, y por tanto me es imposible tomar ciertos específicos, ensayé el Pectoral Richelet por no contener azúcar ni alcohol.

Como desde que lo he usado no he vuelto a padecer ni gripe ni catarros y noto en los pulmones una fuerza de la que antes carecía, me creo en el deber de manifestárselo a usted, por si le interesa divulgarlo en interés de cuantos sufren de tales enfermedades y más siendo diabéticos.

Esquilache, 15. - Madrid.

ELVIRA ARANGO

PECTORAL RICHELET

De venta en Farmacias: **3'25** (timbre aparte).
Frasco pequeño **3'25** (timbre aparte).
Frasco grande **5,60** pesetas (timbre aparte).

LABORATORIO RICHELET - - SERVICIO DE DIVULGACION - SAN SEBASTIAN

Cuando se exponga usted a corrientes frías, métase en la boca una

PASTILLA RICHELET

Caja de bolsillo: **Sólo 90 cts.**
Caja grande: **1,85 ptas., mas el timbre.**

Evitaré un catarro, una bronquitis o una pulmonía.
Son muy agradables, suprimen la tos y evitan contagios microbianos.

LA GUERRA A ETIOPIA

DELS NOSTRES CORRESPONSALS ESPECIALS

Comentari d'un tècnic anglès
(Exclusiu per a LA PUBLICITAT)

Els perills de la nova tàctica italiana

pel major general A. C. TEMPERLEY

Tant a Roma com a Eritrea hi ha la impressió general que el canvi en l'alt comandament anirà seguit d'una revolució en la tàctica. Sembla que es reclama major rapidesa.

Es diu que en comptes del cos d'èlites usaran ara petites columnes mòbils amb nous i camells com a mitjà de transport.

Això sense carreteres ni camions no serà gaire possible, puix el pes que poden dur els animals és petit, i han de menjar. Les columnes, no obstant, poden avançar els camions de dos o tres dies i després hauran de tornar endarrera per proveir-se altre cop.

Si els italians estan satisfets que no hi hagi cossos abissinis molt nombrosos, a molta distància de les seves petites columnes, la idea és indubtablement bona. Però sempre hi ha el risc de ràpides concentracions contra una d'elles, com els italians varen fer l'experiència a Adua i com nosaltres mateixos l'hem feta a costes nostres a la frontera del nord-oest de l'Àfrica.

El comandament no pot fer les dues coses a l'hora. Si vol un avanç més ràpid ha d'afrontar el risc d'un desastre. Les precaucions tàctiques del mariscal de Bono l'havien evitat, i el prestigi italià difícilment el podria suportar.

Un testimoni ocular del combat d'Abbiadba, on la columna danakili fou durament atacada fa pocs dies i sotí gran nombre de baixes, n'ha fet una ressenya viciada. Diu que els destacaments abissinis isolats lluiten amb gran energia. Si hi hagués una direcció militar apropiada en el nord per part del ras Seyum, els italians podrien encara haver de pagar car el seu avanç cap a Makale. Encara que pugem veure incidents semblants

Carta d'Addis Abeba

Els indígenes indignats contra els italians

Addis Abeba, 20. — La primera resistència real en el front nord espera probablement l'arribada de l'emperador, que es trobarà en aquestes regions d'aquí a deu dies, segons una alta autoritat.

Set camions carregats amb els efectes de l'emperador han marxat aquest matí cap a Dessie, cosa que indica que l'emperador marxarà molt aviat.

Segons el pla del Govern l'emperador es presentarà a les tropes dels tres exercits per estimular el seu esperit combatiu i s'anuncia que després marxarà al front sud.

Un comunicat diu que a conseqüència d'haver-se negat els indígenes a lliurar els seus cereals i bestiar sense pagament als italians, els avions italians bombardejaren ahir la ciutat d'Enderta, prop de Makale, matant i ferint nombrosos paisans i destruint moltes cases. Això ha produït un gran ressentiment entre els etíops que ocupen la comarca, que s'han revoltat contra els italians.

Els rumors d'Asmara, segons els quals un altre cap etíop, "Burru", ha mort, han estat desmentits, ja que es creu que aquest "Burru" és referenciat a Fitaurari Birru, ex ministre de la guerra, que es troba encara a Addis Abeba. Birru tornà recentment al favor de l'emperador després d'haver estat en desgràcia durant un llarg temps, a conseqüència d'alguns conflictes amb el Govern.

Al front militar Fet i fet, no passa res

EL COMUNICAT OFICIAL

Roma, 20. — El comunicat oficial publicat avui diu:

Els italians continuen les operacions de neteja a la regió de Tembien.

Després de diverses constatacions es pot assegurar que en el camp registrat al peu del mont Gundi el dia 11 del corrent, l'enemic deixà més de cent morts sobre el terreny.

A la Somàlia prossegueixen els treballs de fortificació a la zona de Gabredara. L'aviació efectua nombrosos vols de reconeixement al Tigrè meridional.

ES PREPARA UN PERIODE DE CALMA?

Addis Abeba, 20. — Sembla que els informadors més o menys clandestins que estableixen el mes passat una mena de "borsa de notícies", han cessat en llurs propòsits.

En els cercles periodístics s'admet que el mariscal Badoglio parlarà durant algun temps les operacions, per tal de reprendre-les pròximament amb major intensitat. L'aplicació de les sancions interessa també per al ritme de les operacions, ja que la falta d'adequades a les reaccions europees. És possible també que els incidents desencadenats a Eritrea, que tenen a veure indirectament amb el conflicte, tinguin repercussions en la campanya.

ELS ITALIANS ES PREOCUPEN DE LA REARGUARDA

Asmara, 20. — Al front del Tigrè continuen les operacions de les tropes italianes, encaminades a assegurar d'una manera absoluta l'última línia de comunicacions amb la rearguarda, evitant els intents que per a trencar-les realitzin els etíops concentrats en gran nombre a la regió de Tembien.

L'objecte principal que semblen perseguir ara els italians és voltar aquesta regió, i per a això treballen importants efectius a l'oest, on s'han lliurat ja diverses escaramusses, que han produït nombroses baixes per ambdues bandes.

ESCAMUSSES

Gondar, 20. — Un regiment etíop que ha intentat travessar el riu Takkazze s'ha vist obligat a retrocedir, després de sostenir diverses escaramusses amb les tropes italianes.

Al sud de Makale els moviments de les tropes italianes s'han efectuat amb moltes precaucions, ja que continuen atacs dels etíops a què han de plantar cara.

QUEVIURES CAP AL FRONT SUD

Harrar, 20. — Amb direcció a Djidjiga, han marxat nou camions carregats de queviures per a les tropes del front.

A la dita població existeixen ja grans dipòsits de queviures i municions, per a atendre les necessitats dels cent mil homes que estan concentrats en aquella regió, per a contenir l'avanç de les tropes del general Graziani. — Fabra.

FEMINISME

Addis Abeba, 20. — S'ha sabut en aquesta ciutat que durant els combats lluitats al sud de Anale, regularen moltes o ferides algunes dones que es trobaven lluitant a primera fila contra els italians.

A l'hospital de Harrar han ingressat diverses ferides.

Segons han manifestat els metges que les assisteixen, l'activitat de les dones al front és molt intensa, i mentre les unes prenen part directa en els combats que es lliuren contra els italians, altres es dediquen a atendre els ferits, realitzant actes de veritable heroïsm. — Fabra.

ALLÒ DELS CINC MIL MORTS

Addis Abeba, 20. — Havent-se rebut avui una informació d'origen etíop sobre el raid que el dia 18 realitzaren els italians al sud de Makale, en la qual es parlava que els etíops tingueren cinc mil baixes, el Govern ha demanat al ras Seyum que envii amb tota urgència una informació detallada i concreta sobre l'ocorregut en el dit raid. — Fabra.

UNA SUBMISSIO QUE SEGONS EL ITALIANS TÉ IMPORTANCIA POLITICA

Front del Tigrè, 20. — Una important columna etíop que es dirigeix a Scelicit, sembla tenir el propòsit d'atacar Makale i Antolo.

S'ha sotmès a les autoritats italianes el cap del convent Gundi, i s'ha concedit gran importància política a aquesta submissió.

Oficialment hi hagué un centenar de morts i presoners etíops en el combat registrat al mont Gundi el dia 11. L'aviació ha explorat la vall de Main.

Al front diplomàtic

El president del Comitè de Sancions creu en l'eficàcia de les mesures coercitives

Anglaterra i el petroli destinat a Itàlia

Lisboa, 20. — El periòdic "O Seculo" publica una declaració feta pel senyor De Vasconcellos, president de la Comissió de Coordinació de sancions, en la qual aquest senyor expressa la seva confiança en el resultat de les dites sancions, en les quals participen més de 50 Estats.

Ha afegit que fins ara l'organització de la pau fou quasi impossible perquè Anglaterra es resistia a adquirir nous compromisos continentals, però que finalment s'ha donat que solament la seva solidaritat amb França pot evitar una catàstrofe definitiva a Europa.

Referint-se al seu nomenament de president de la Comissió de Sancions, ha dit que solament ha pogut obeir a l'autoritat que gaudeix Portugal en el terreny de la política internacional i al coneixement que té de la tècnica de les Comissions de la S. de N.

TREBALL INTENSU A ITALIA

Roma, 20. — Per primer cop ha estat aplicat avui als Bancs italians el treball intensu. S'ha donat ordre també als teatres i cinemes perquè les funcions comencin i acabin més aviat.

L'enllumenat públic es disminueix a la meitat a partir de dos quarts d'onze de la nit, i a les cases la il·luminació central funcionarà només pocs hores al dia.

LA QUESITO DEL PETROLI

Londres, 20. — Sembla que el Govern s'ocupa activament d'assegurar la unitat de l'embargament a tots els països que estan interessats en l'exportació de petroli.

ELS ESTATS-UNITS I LA QUESITO DEL PETROLI

Nova York, 20. — Si els advertiments del president Roosevelt i del subsecretari Hull, referents a la tramesa de materials als països bel·ligerants no són escrupolosament observats, és molt possible que s'exerceixi una pressió sobre les companyies americanes per tal que disminueixin les

meses, i no ha descobert cap soldat etíop. Un avió hagué d'aterrar a Haussien a conseqüència d'unes atarries. — Fabra.

L'INCIDENT ENTRE SOMALIS ANGLESES I SOMALIS ITALIANS

Londres, 20. — Contestant el ministre de Colònies a les preguntes que se li han fet sobre l'incident esdevingut a la Somàlia britànica, ha manifestat que no tenia encara cap informació oficial de l'ocorregut i que, per tant, no podia dir quin seria l'actitud del Govern.

Segons informacions dels periòdics, l'incident tingué més importància del que es digué en els primers moments. Sembla que fou provocat per diversos centenars d'homes pertanyents a les tribus residents a la Somàlia italiana, que s'apoderaren de gran nombre de camells, després d'una lluita en la qual resultaren morts nombrosos indígenes anglesos i diversos dels atacats.

CARRETERA TALLADA PELS ITALIANS

Roma, 20. — Els italians han tallat la carretera que acaba a Abbiadba i han ocupat l'important centre de carreteres d'Abdabaro, que sembla que havia d'ésser utilitzada per les forces etíopes per a intentar llurs maniobres.

PER ON VA VOLAR EL NEGUS?

Harrar, 20. — El misteri sobre on es dirigeix ahir l'emperador en el seu vol, no ha estat encara aclarit. Segons declaracions oficials, sembla que es traslladà a Dessie, però s'ha observat que l'avió real volà per damunt d'Harrar i hom creu que el Negus anirà fins a Djidjiga per a conferenciar amb el ras Nassibu per a tractar del desenvolupament de la campanya a l'Ogaden.

WAHIB PAIA CRIDAT A CONFRENCIAR AMB EL NEGUS

Addis Abeba, 20. — Ha estat facilitat un comunicat oficial que confirma la marxa de l'emperador i que diu que es mantindrà secret el nom de les poblacions que visitarà, a l'objecte d'evitar un possible bombardeig de les dites poblacions per part dels italians.

La impressió que es va generalitzar és que el Negus està actualment a Harrar o a Djidjiga, on se sap que és arribat el general turc Wahib Paixà.

HARRAR, 20. — SEGONS NOTÍCIES D'ORIGEN ETIOP QUE HAN ARRIBAT A AQUESTA CIUTAT, EL FITOARI AYELU, DESPRÉS D'UN COMBAT QUE HA DURAT MÉS DE TRES DIES, HA POGUT APODERAR-SE NOVAMENT D'ANALE, I HA DEIXAT DEFENSATS LES POSICIONS DELS VOLANTS, EN PREVISIÓ D'UN ATAC DELS ITALIANS.

El general turc Wahib Paixà ha estat cridat urgentment a Djidjiga. Hom creu que aquesta crida obeeix al desig de l'emperador de conferenciar amb ell sobre les operacions al front sud.

ESPIA QUE SEN VA

Djibuti, 20. — A bord del vapor "Compiegne" ha marxat el comte de Rocquencourt, que com es recorda, fou expulsat d'Etíopia per exercir l'espionatge a favor d'Itàlia.

S'ignora si la dita personalitat desembarcarà a Massaua o si continuarà el seu viatge a França.

VOLUNTARIS CAP A L'AFRICA ORIENTAL

Buenos Aires, 20. — Un quart contingent format per 250 voluntaris italians de l'Argentina ha embarcat en el vapor "Augustus" amb direcció a Gènova. Fins ara el total de voluntaris cap a l'Àfrica oriental és d'un mil.

LA CLERECIA ITALIANA ES MOSTRA PATRIOTICA

Roma, 20. — Ocupant-se de l'actitud adoptada davant les sancions per la clerecia i Episcopat italians, el periòdic "La Tribuna" escriu, entre altres coses, el següent:

"Per primera vegada l'Episcopat ha pres una posició veritablement positiva en una qüestió política d'importància que afecta Itàlia. L'Episcopat s'ha pronunciat obertament i col·lectivament, i no individual o per manifestacions isolades: s'ha pronunciat unànimement i lliurement.

Finalment avui dia es pot dir que els arquebisbes, bisbes i tota la clerecia italiana tenen un sentiment nacional veritable, i posen l'autoritat de què disposen al servei de la causa de la Pàtria."

VIBRANTS DISCURSOS DE L'ARQUEBISBE DE MESSINA

Messina, 20. — L'arquebisbe, en un vibrant discurs de patriotisme ha anunciat que la clerecia i els fidels han organitzat la recollida d'or per tal d'oferir-lo a la Pàtria, i ha assegurat que la seva Diòcesi podrà recollir trenta quilos d'or.

COMPRA DE SUCRE

Rio Janeiro, 20. — Comuniquen de Pernambuco que actualment es realitzen actives negociacions per a la compra d'un milió i mig de sacs de sucre amb destinació a Itàlia.

CAMPES DE BLAT

Torí, 20. — A Racconigi, el príncep del Piemont ha assistit a la transmissió dels extensos prats del castell reial en camps de blat. Això s'ha fet per iniciativa del príncep, amb l'objecte d'augmentar la producció nacional a conseqüència de les sancions

Els perits anglo-francesos es reuneixen avui a París per a buscar una solució al conflicte italo-etíop

Es dona importància a la visita del rei de Grècia a Roma

Londres, 20. — El senyor Peterson, personalitat destacada del Foreign Office, que té al seu càrrec l'estudi de les qüestions relacionades amb Etiòpia, marxarà demà cap a París, on conferenciarà amb diverses personalitats sobre la formació d'un programa mínim per al restabliment de la pau a Etiòpia.

AVUI, REUNIO A PARÍS

Londres, 20. — Demà es reuniran a París els perits anglesos i francesos amb

ALTRA INFORMACIO DE L'ESTRANGER

Vigílies d'esdeveniments a Extrem Orient

S'ajorna la proclamació de la independència de les províncies del nord de la Xina

Xang-Kai-Xec i l'ambaixador japonès conferencien i aquest assegura que estan d'acord

Pequín, 20. — L'esperada declaració a propòsit de la Federació autònoma de les províncies del nord és molt versemblant que sigui retardada, perquè la conferència entre el governador de Xantung i el comandant de les guarnicions de Pequín i Tientsing no tindrà lloc aquesta nit.

LA FEDERACIO — DIUEN — NO IMPLICA SECESSIO

Tòquio, 20. — L'Agència Rengo comunica que el projecte de Federació autònoma del nord de Xina no implica la secessió en l'ordre territorial o administratiu, sinó que únicament es demana un estatut anàleg al que gaudeixen les províncies de Canton i Kuangsi. Per tant, en aquesta qüestió no es pot invocar el Tractat de les nou Potències.

LA DECLARACIO D'INDEPENDENCIA AJORNADA

Tòquio, 20. — En els cercles d'aquesta capital es dona per segur que la declaració d'independència de la Xina del Nord quedarà ajornada, per ara.

Això és degut a la vacil·lació que s'observa en els general Shangkien i Han-luxu, sense el suport dels quals els autònomistes no es decideixen a obrir.

DOIHARA NO HA CONVENÇUT

Londres, 20. — L'oficina de l'agència Reute a Pequín comunica que el major general Doihara sembla que no ha pogut convèncer les autoritats del Nord de Xina perquè proclamïn la seva independència en relació amb Nankin, i que, per consegüent, es pugui donar per fracassat el moviment autònomista.

NO S'HA CONTESTAT A L'ULTIMATUM

Xang-Hai, 20. — Fins ara no ha estat donada la contesta xinesa a l'ultimatum japonès. Es creu que s'ha arribat a un acord tàcit pel qual s'ajorna tota acció japonesa en espera de noves negociacions.

Un missatge de Pequín diu que degut a la intervenció dels representants diplomàtics solament se sabrà dintre d'alguns dies l'estat de la situació. — Fabra.

TAKAHASHI DIU QUE NO HI HA ULTIMATUM

Pequín, 20. — En un interviu celebrat amb un redactor de l'Agència Havas, l'Agregat militar del Japó, senyor Takahashi, ha manifestat que el cap dels serveis especials de l'exèrcit de Kwantung no ha lliurat cap ultimatum a les províncies del nord de Xina.

Ha afegit que no es tracta d'annexionar el nord de Xina al Manxukuo, i que la nova organització no va, de cap de les maneres, dirigida contra Nankin. — Fabra.

UNA CONFERENCIA ENTRE ARIYOSHI I XANG KAI XEC

Tòquio, 20. — El Japó es troba vivament interessat en la conferència que celebren a Nankin l'ambaixador japonès i el mariscal Xang Kai Xec, i es creu que en ella es tractarà de les qüestions fonamentals que avui es debaten i que assenyalen una època en les relacions sino-japoneses. — Fabra.

VISITA A WANG XIN WEI

Xang-Hai, 20. — L'ambaixador japonès senyor Ariyoshi ha visitat a l'hospital de Nankin el cap del Govern xinès Wang Xin Wei, i li proposa conferenciar també amb el mariscal Xang Kai Xec.

A l'ambaixada japonesa han manifestat que en aquesta entrevista es tractarà del conjunt de les relacions sino-japoneses, especialment en el que es refereix a la situació existent al nord de Xina.

Sembla que l'ambaixador nipó es proposa sol·licitar que sigui expedida d'una manera clara i terminant quina és l'actitud del Govern de Nankin en el que es refereix a la secessió del moviment antijapones a Xina, a la creació d'un sistema de cooperació entre Xina, Japó i Manxukuo, i a una acció conjunta dels tres Estats contra el moviment comunista. — Fabra.

ESTAN D'ACORD

Nankin, 20. — Després d'una conferència de tres hores amb el maris

Negociacions per a evitar la vaga minera a A...

Londres, 20. — El Comitè Executiu nacional de la Federació de Miners s'ha reunit a Barnsley.

Un membre del Comitè Executiu ha declarat que indubtablement existeix una majoria aclaparadora que supera els dos terços necessaris per a declarar la vaga general. És possible, afegí, que es facin gestions prop del Govern amb vista a la represa de les negociacions sobre una base nacional, encara que ja se sospita quina serà l'actitud dels propietaris, els quals continuaran insistint que les negociacions solament poden ésser sobre la base regional. — Fabra.

IMPORTANCIA A LA VISITA DEL REI JORDI

Roma, 20. — S'atribueix a l'actitud d'importància a l'entrevista que demà celebraran el rei Jordi de Grècia i el senyor Mussolini, tota vegada que el seu resultat pugui influir en el curs de les conversacions italo-britàniques, que van a iniciar-se sobre la situació a la Mediterrània.

A jutjar per les informacions que publiquen els periòdics anglesos i grecs, Anglaterra compta amb Grècia per desmantellar la seva política de bases navals a la Mediterrània oriental, però per altra banda es recorda que durant l'última revolució venençola, Itàlia observà una neutralitat absoluta, i que tant aquest fet com els honors dispensats al rei Jordi contribuiran a millorar les relacions d'amistat entre Itàlia i Grècia.

Filipines crea un exèrcit

Manila, 20. — El President Quezón ha anunciat un projecte de llei per a constituir immediatament un exèrcit en actu de 10.000 homes. Bensa formar una reserva de mil milers d'act a l'any 1945, per considerar que la defensa és una qüestió importantíssima per a la vida de les Illes Filipines.

Pròxim Consistori del Vaticà

Entre altres serà nomenat Cardenal el Nunci de S. S. a Madrid

Ciutat del Vaticà, 20. — La data del pròxim Consistori ha estat ja fixada oficialment.

El Consistori secret se celebrarà el dia 10 de desembre, i el públic, el dia 19.

Entre els vint prelats que sembla que seran nomenats cardenals figuren el Nunci de Madrid, monsenyor Tedeschini; el Nunci de París i monsenyor Baudrillart, president de l'Institut catòlic de París.

Després del Consistori que se celebrarà el dia 18 de desembre vinent, quedarà quasi complet el Sacre Col·legi cardenalici, car es compondrà de 90 cardenals. El nombre màxim és de cent.

Dels actuals cardenals, 25 són italians i 24 estrangers, i dels 20 que seran nomenats, només 6 podran ésser nascuts fora de la península; es sap que n'hi haurà dos de francesos i un grec, un espanyol i un sirí.

En el darrer Consistori, que se celebrà el 19 de març de 1933, foren elevats a la dignitat cardenalícia monsenyor Villeneuve, Pietro Fumasoni Biendi, Aurelio Fossati, Elio de la Costa, Angelo Maria Dolci i Theodor Innitzer.

En el pròxim Consistori serà nomenat cardenal Jaime Copello, arquebisbe de Buenos Aires. Aquesta serà la primera vegada que la República Argentina tindrà un cardenal.

Per a aquesta designació s'ha tingut en compte l'èxit que assolí el Congrés Eucarístic celebrat el mes d'octubre de 1934 a la capital argentina.

Les relacions comercials entre Romania i la U. R. S. S.

Bucarest, 20. — Un decret real derogà totes les disposicions que existien prohibint l'intercanvi de mercaderies entre Romania i la U. R. S. S. Aquesta mesura constitueix el primer pas cap a la represa de les relacions comercials normals entre ambdós països, que eren interrompudes des de la Revolució bolxevic.

EL GOVERN FRANCÉS I ELS INCIDENTS DE LIMOGES

Paris, 20. — Els ministres s'han reunit aquesta tarda a l'Eliseu sota la Presidència del senyor Lebrun. La reunió ha començat a dos quarts de sis, i s'ha prolongat fins a les 3 1/2. El senyor Laval, President del Consell i ministre de Negocis Estrangers, ha posat el Consell al corrent de la situació exterior.

Després el ministre de Finances ha donat compte de l'examen del pressupost per la Comissió de Finances de la Cambra.

Seguidament, i a proposta del ministre de l'Interior, senyor Paganon, el Consell ha decidit fixar per a dijous de la setmana entrant la data d'obertura de la sessió extraordinària del Parlament.

Els ministres de l'Interior i de Justícia han donat detalls als seus col·legues sobre els incidents de Limoges; sobre els quals han estat obertes una instrucció judicial i una enquesta administrativa, del resultat de les quals es donarà compte en el proper Consell de ministres, al qual es proposaran també les mesures que hom consideri convenientes, tant per a sancionar les faltes cometes com per a evitar que es puguin repetir.

El proper Consell de ministres tindrà lloc el dia 26 de l'actual.

Incidents davant la Legació txeca a Polònia

Varsòvia, 20. — Davant la Legació de Txecoslovàquia s'han produït nous incidents, en els quals han pres part diversos grups de joves.

Encara no s'ha fixat la data en què es reprendran les classes a les Escoles superiors, els edificis de les quals estan custodiats per forts destacaments de policia.

EGIPTO PROHIBEIX LA CIRCULACIO EN LA ZONA MILITARITZADA

El Caire, 20. — Per ordre del Govern s'ha publicat una Ordre general per la qual es prohibeix la circulació o residència al territori estratègic definit per la zona del litoral mediterrani, les línies dels oasis i la frontera de Líbia.

En el territori prohibit està enclosa una gran extensió de desert, en el qual l'exèrcit anglo-egipci realitza actius preparatius. — Fabra.

MANIFEST EXTREMISTA

El Caire, 20. — El partit nacional extremista ha fet pública una crida al poble per a que s'abstingui d'assistir a les maniobres navals i aèries que celebraran demà a Alexandria, per considerar que són "insultants per al sentiment nacional egipci, en el moment en què el país està de dol". — Fabra.

Les lluites religioses a Alemanya

Berlin, 20. — Les Comissions de l'església protestant, recentment creades pel Ministeri de Cultes, han publicat una proclama declarant que el successori elles són les úniques autoritzades per a dirigir i representar l'església substituïnt les autoritats fins ara competents. Aquesta proclama sembla anar dirigida directament contra el bisbe Muller, el qual es creu que no trigarà a renunciar llurs funcions de director de l'església prussiana, les facultats del qual són avui il·lícites. — Fabra.

L'apartament definitiu de l'ex-ministre Fey

Viena, 20. — L'ex-ministre Fey, recentment nomenat president de la societat de Navegació sobre el Danubi, ha dimès el seu càrrec de cap regional de la Heimbehlen a Viena, i l'ha substituït en el comandament el príncep Stharemburg. Aquestes mesures posen un punt final a la tensió política a què havia donat lloc la situació personal de Fey.

Bateig del fill del duc de Kent

Londres, 20. — El fill dels ducs de Kent ha estat batejat aquesta tarda a la capella privada del palau de Buckingham. Han oficiat l'arquebisbe de Canterbury i el bisbe de Londres, la cerimònia ha tingut un caràcter completament privat.

El fill dels ducs de Kent portarà el nom d'Edward, Jordi, Nicòlau i Patrici.

LA PUGNA ITALO-ETIOPICA

Itàlia i les sancions

per Geoffrey Crowther

Amb relativa rapidesa, es votaren a Ginebra, primer l'embargament sobre armes i municions per a Itàlia, declarada Estat agressor; tres dies després, sancions financeres; i després, esgraonadament, les sancions econòmiques. Fins ara, però, cal admetre que les sancions votades no passen molt d'esser punxades, més aviat que mesures efectives per obligar Mussolini a frenar les seves ambicions i respectar els seus compromisos internacionals.

L'embargament sobre les armes, mentre queda limitat a productes i municions acabats, no ha de molestar molt el dictador feixista, ja que Itàlia fabrica quasi tot el que necessita en aquest aspecte. Tampoc entranyen molt greu importància les sancions financeres, tota vegada que la situació financerà d'Itàlia, en extrem precària, havia portat ja a una suspensió quasi total de crèdits per part de totes les nacions del món. Si la S. N. hagués completat des d'un principi aquesta mesura amb un embargament sobre tots els havers d'importància d'Itàlia encontres estrangers, l'eficàcia hauria estat molt més grossa. Potser la mateixa immobilitat de les primeres sancions explicarà la rapidesa amb què foren votades.

Més importants, sens dubte, foren les següents prohibicions de vendre a Itàlia les primeres matèries necessàries a la continuació de la guerra: és a dir, carbó, cer, cotó, coure i petroli. Però aleshores aquesta mesura pateix de dos defectes. El primer d'ells és que Itàlia rep una gran proporció de tals matèries primeres des de països que no pertanyen a la S. N., o, com s'han negat a aplicar les sancions, Alemanya li subministra carbó i cer, i fins ara obtenia el cotó, el coure i bona part del seu petroli, dels Estats Units. L'única primera matèria important que li subministraven exclusivament països afectes a la Societat de Nacions i a la seva política, era la llana; i no sembla essencial en el cas d'una guerra tropical.

De manera que l'embargament decretat per la S. N., si bé restringeix considerablement el subministrament d'aquelles productes a Itàlia, no ho impideix per complet. Establint estrictament, Itàlia podrà, sens dubte, subvenir almenys a allò més essencial dels seus requeriments, durant un quant temps. D'aquí que la suspensió de tota tramesa de matèries primeres en els països membres de la Lliga destinats a Itàlia, no hagi posat fi a la guerra europea.

El segon defecte prové dels sacrificis inevitables que aquesta prohibició de comerciar amb Itàlia imposa als països que integren la S. N., i, més encara, de la desigualtat de tals sacrificis. Així, a desgrat de les sorolloses reclamacions elevades per alguns comerciants francesos a l'Il·lustració, els perjudicats per a França no són molt grans, puix que l'única matèria prima que exportava en grans quantitats a Itàlia era l'acer. Per altra part això explica sens dubte l'actitud de certa premsa parisenca, que es diu independent, però molt directament relacionada amb els interessos idèntics que representa el "Comité des Forges".

En canvi Romania ha posat de relleu que les seves exportacions de petroli a Itàlia constitueixen un element vital en l'economia nacional romana. Es declara disposada a fer sacrificis per la causa de la pau, però no creu que hagin d'esser tan desproporcionats en relació amb els d'altres països. Cal afegir que hi ha altres nacions en situació sem-

Carta del front italià

L'entrada dels italians a Makalé

Abans de començar la veritable guerra

(Del nostre corresponent especial tinent comandor Mortimer Durand)

Dolo (prop de Makalé), per correu a Asmara. (Rebuda amb retard.) Després de tres hores de camí des de Makalé, muntat en una petita mula abissínia, he arribat al campament de la divisió de camises negres del general Montagna.

Aquí també acampen les divisions Sabaudia i 28 d'octubre. El quarter del general Santini es troba a tocar el pas de Dolo. L'ocupació d'aquesta posició no és merament una protecció per a Makalé, sinó també una posició des d'on avançar cap a Amba Alagi, a 37 milles de distància, que és el pròxim objectiu.

Es molt probable que el caràcter de les operacions s'alteri d'ara endavant, perquè els observadors aeri italians anuncien actualment les primeres concentracions abissínies serioses en les proximitats. Els abissínies sembla que volen retardar el pròxim avanç en vista a una decidida resistència per part de les grans forces que estan ara reunint.

Es molt probable que els italians emprin columnes volants d'askaris en conjunció amb els tancs en comptes dels moviments més pesats fins ara realitzats, que necessitaven serveis de proveïment complicats.

En havent sopat, un cor de cinquanta homes procedents de Forlì, el poble natal de Mussolini, dirigits pel segon cap, ha donat un concert als oficials. I totom escoltava en silenci. Això em sembla un aversament que la penetració política s'acabava i que s'anava a començar la guerra de debò.

Els observadors aeri italians anuncien que la concentració abissínia ha estat localitzada a les regions de Togora, Amba Alagi i Andalo. Mentre tant continua la tasca de voltar els grups enemics entre les línies italines d'avant i consolidar les posicions guanyades.

En el viatge en camió des de Dolo he passat davant d'un escadró de tancs que hi anaven a reforçar els dos escadrons ja instal·lats en el coll. Els primers cinc tancs avançaven en

formació, però la resta anaven al darrera com podien, degut segurament a les dificultats de la pista. Els dos darrers tenien remolcs.

Els països de telegraf provisional, de fusta, al llarg del camí, són substituïts a poc a poc per cables de ferro, i a l'ombra de les caòtiques muntanyes s'hi construïren coberts de ciment armat.

La meua entrada a Makalé, on vaig arribar justament després dels soldats del ras Gugsa i molt abans de les principals forces italiques, fou plena d'afectures.

En un petit poblet, cinc milles abans, vaig ésser emprès per un guerrer abissíni. Jo vaig explicar-li que anava a Makalé, i ell, posant-me una mà al braç, va moure els ulls i el cap, i després, enganyant el fusell, va exclamar: "Makalé, uhl uhl uhl", indicant que hi havia tret.

Després el cap del poblet, un home de tipus arab, d'aspecte agradable, volgué reunir-se amb nosaltres. Va haver-hi una xerrameca animada en la qual la paraula Makalé es repetia freqüentment. Mòvent el cap, el personatge em mostrà les canyes que portava sota el seu mantell, i senyalant una dotzena de buits de "Makalé", amb una ganyota significativa.

Jo vaig fer senyal al xicot que em portava la motxilla i tots varem anar avall per la pista que baixava com un torrent cap al pròxim poblet.

Pel que fa als corresponents de guerra anglo-axons, va haver-hi una gran rivalitat entre mister Whitaker, del "New York Herald Tribune", i jo.

Ambdós varem veure primer el primer banderí askari hissat i varem cridar-ho. Després la primera companyia d'askaris entrà a la població. La meua impressió és que els abissínies creuen que aquesta és la guerra de Gugsa, i que els italians són simplement els seus aliats.

Passant per la població vaig pujar a un turó baix a la banda occidental, seguit pel meu portador. Des d'aquesta posició era possible veure les dues valls al llarg de les quals la divisió italiana probablement vindria.

Es va sentir un sobtat ronc de motors i deu "Camions" de bombarders volaren per damunt la ciutat. Immediatament després els italians començaren d'acudir des d'Amba Alagi. Els italians varen començar a trobar-se saludant-se amb aplaudiments.

No molt després les tropes blanques entraren al no d'una banda militar. El meu portador va semblar molt espantat pels soldats. Abandonà la motxilla als meus peus i va girar cua per fugir. Amb molt difícilment vaig poder convèncer que s'esperés per pagar-lo.

El final de la sessió de pressupostos municipals

La posició del senyor Frigola fora de la minoria radical - Una ruptura sense ruptura

NO ES MILLORA EL PERSONAL PER A FER ECONOMIES, PERO ES REBAIXA L'IMPOST DE SOLARS ALS PROPIETARIS EN PROP D'UN MILIO I PER POC ES REGALEN DOS MILIONS ALS VITICULTORS PERQUE ENS PORTIN EL VI

Com en les novelles de fullotó, deixarem la sessió del ple municipal de pressupostos en un moment altament emocionant. El senyor Frigola acabava de declarar que ell no volia saber res més de la minoria radical com a tal minoria — dignu — no com a partit, i el senyor Domenech i contestà: "Sap què és això? Doncs és una traca valenciana, perquè no és més que pimi, pami, pumi".

I aleshores, ràpid, el senyor Frigola li replicà: "Es que potser us considereu un ninot d'aquest pimi, pami, pumi".

Naturalment, van haver-hi rumors, i es van sentir uns assenyats "Home!, home!". El senyor FRIGOLA continuà parlant, i començà a defensar-se de les implicites acusacions de defeció i adhoc de passar-se a l'Esquerra. Seguirien, doncs, en aquest punt la ressenya.

Diu el senyor FRIGOLA que no defensarà l'Esquerra, perquè ell no ha pensat, en separar-se de la minoria radical, si havia d'entrar en un altre partit. Diu al senyor Torres que mai com avui havia cregut que el contingent de l'Ajuntament de Barcelona a la Generalitat seria tan necessari com ara, perquè serveixi d'espill a tots els altres pobles de Catalunya per a fer una Catalunya prospera.

Fa la definició dels termes esquerre i dreta en el sentit que tot allò que s'inclina més cap a l'humanisme i el liberalisme és d'esquerra, i el contrari de dreta; però tot i això no creu que hi hagi obra exclusiva de dretes o d'esqueres.

Diu que no hi ha cap precepte legal que obligui a aprovar aquests pressupostos, perquè tampoc no s'ha completat amb altres dades legals. En canvi podria interpretar-se com una temeritat, perquè són tants els pressupostos que s'han presentat en els primers dies de l'any econòmic que ja es pot dir que si no és llei és costum establert. Però és que, a més, a les Corts d'Espanya s'estan elaborant uns lleis de reforma de les hisendes municipals i aquí pot dir que no se n'aprovarà cap que alteri totalment aquest pressupost. Però demés quan es fan uns pressupostos nous han de passar per una colla d'avantprojectes i tràmits que no s'han completat.

El senyor VIZA: Tots aquests documents són sobre la taula perquè els puguin examinar els regidors. El senyor FRIGOLA segueix dient que, com diu el senyor Bausili, no serà un pressupost de dretes i esqueres, però a l'Escola de Música els professors cobren menys que un porter.

El senyor ULLED contesta al senyor Frigola. Suposa que ha anat més enllà del que volia dir, per l'afecte que sempre ha mostrat al partit i a les institucions del partit. El senyor Frigola ha assistit a la reunió de la minoria; ell ha exposat les instruccions rebudes del cap. Havien d'esser els senyors Matheu i Domenech els que havien de portar la veu de la minoria, però tal com han anat les coses, l'han encarregat a ell de fer-ho.

El que ha dit el senyor Frigola que no el convoquen més a la minoria no vol dir altra cosa que la separació de la minoria i, per tant, del partit. Però en res del que s'ha dit i ha passat no pot comprendre aquesta actitud. Ha dit que a pesar de totes les disciplines votaria en contra. Això no pot ésser. Quan un home trenca la disciplina, se separa del partit. Invita el senyor Frigola a rectificar la seva decisió. Ell no ha renunciat a cap postulat republicà i radical, ni al laïcisme ni a la justícia social. L'únic que han hagut de fer ha estat adoptar una actitud de centre recolzant-se en partits patriotes. El senyor Frigola no protesta davant l'actitud del partit enfront del sis d'octubre, i davant la política socialitzant de les esquerres. L'invita que els seus abandoni, absent el cap del seu bloc fins que la justícia l'hi torni. Que no ho faci.

El senyor FRIGOLA no ha dit que se separés del partit radical. Ha dit més; i, encara que se'n separés, no ingressaria en cap altre i si se'n separés, tampoc no diria res del partit, perquè els partits no delinquen, i els homes (tampoc, els qui són amics i correligionaris. I pel que fa al senyor Joan Pich—. El senyor ULLED: No té res a veure en això.

El senyor FRIGOLA sempre l'ha considerat un bon amic que respecta. És queixos, però, que a la minoria no l'han tractat prou bé, i el senyor ULLED li contesta que sempre li ha tingut totes les consideracions i estima, i aleshores comencen a parlar en veu baixa. Li diu que si no vol trencar definitivament la disciplina, que no voti en contra i que abandoni el saló.

El senyor FRIGOLA surt de l'hemicicle, pacíficament. Què passarà? De moment, són dos quarts de tres.

Parla després el senyor COLILLA, tècnic, i els regidors comencen a passejar-se (ells, no a ell). Diu que té els Pressupostos només des de dissabte. I no sap res d'ells. I ha de votar en contra. No entén que en un Pressupost no les partides de gastos, és a dir, despeses, són iguals a les d'ingressos, a, entrades, i es discuteixen en els seus efectes, i en el qual, patèticament, parla dels afers i els baixos, dels rics i els pobres. No vol canviar, però que la tasca és llarga i el camí és curt.

Després parla el senyor ROVIRATA, can de la minoria universal reformista. Es tan curt el seu discurs, que quan semblava que començava era que acabava. Queda llesta, amb ell, la discussió de la totalitat, i s'anrova, a tres quarts de tres menys quatre.

El senyor BAUSILI diu que encara que ell s'oposés, com ha dit el senyor

Viza, a tota emena que signifiqui cap augment, proposa suspendre la sessió per un quart (si, si!) per examinar la Comissió de Finances les moltes que hi ha, i remarca que no s'admeten les que signifiquin augment de les despeses. Es buida el saló a tres quarts de tres.

Es reprèn la sessió

DISCUSSIO DE L'ARTICULAT

A les tres de la matinada es reprèn la sessió. S'aprova el capítol primer de despeses amb una petita emena d'un canvi de nom (cap. primer - Obligacions generals, 67.591.257,40 pessetes).

Ràpidament s'aproven i rebutgen amb petites emenes el capítol II (Representació Municipal, 566.200); el III (Vigilància i seguretat, 4.504.000); el capítol IV (Policia urbana i rural, 6.362.287); el capítol V (Recaptació, 5.394.000); el VI (Personal i material d'oficines, pessetes 11.376.382,50).

Entre les emenes rebutjades el senyor RODA I VENTURA en denuncia una que fa referència a unes taquimecanògrafes que foren nomenades pel concili convocat per l'anterior Ajuntament popular, amb oposicions i l'ali ple, i demana votació nominal (rumors).

El senyor SOLER GENEER pregunta si estan consignades en pressupost.

El senyor BAUSILI explica el que en sap. Diu que s'obri un concurs per a cinc places (no creu que fos en temps del senyor Pi i Suñer), i se n'aprova ren set, N'hi ha dues d'hegals, doncs. Proposa que passi a la C. de Govern, que resolrà.

El senyor RODA VENTURA s'hi avé mentre s'hi acompanyi el fall avé en el Ple de 26 de setembre de 1934. Per la qüestió dels urbans el senyor BAUSILI declara que hi ha una regla complementària que facilita les Comissions perquè proposin una reorganització de serveis sense augmentar la consignació perquè ho aprovi la Comissió de Govern i el Ple.

Hi ha una emena del senyor BAUSILI que proposa que es reduïxi un milió de pessetes en les despeses del contracte de neteja. El senyor BAUSILI diu que té entès que amb una gestió prop de la companyia es podria aconseguir la rebaixa.

El senyor MATHEU diu que no tenen inconvenient a votar-ho, però fent totes les salvetes perquè no s'ho acaben de creure, ja que a Barcelona el que falta és neteja, i el que voldria seria augmentar la quantitat. Però provaran per veure què passa.

El senyor MISERACHS creu que es poden reduir tots els altres contractes. El senyor DOMENECH: Això acabarà apujant-se el vi.

El senyor BAUSILI diu que explicarà com anirà la cosa. Per una clàusula del contracte de 1928 en augmentar-se els jornals s'augmentaren els preus mitjans; però després els tècnics de la Casa van desglossar els preus dels jornals i els materials, i trobaren que els segons no havien augmentat res. D'aquí la proposició de la rebaixa.

Es accepta l'emena. El senyor SALTOR defensa una emena pel nomenament de quinze mestres agregats als Grups Escolars. Li contesta el senyor VIZA rebutjant-la amb molt sentiment. El senyor DOMENECH li observa que la carrera ja porta arrelles pràctiques, i no calen les places pagades que vol el senyor SALTOR.

El senyor TORRES (torna a presidir el senyor Calderó) demana una consignació per a l'Oficina de Matricules, que no pot atendre la feina que té, ja que feu 16.033 diligències solament en el mes d'octubre. El senyor CODOLAR, president de Cultura, rebutja l'emena. Queden aprovats els capítols restants, que són: VII (Salubritat i Higiene, pessetes 14.379.831,40); VIII (Beneficència, 5.350.805,25); IX (Assistència Social, 411.000); X (Instrucció Pública, pessetes 9.682.498); XI (Obres Públiques, 5.904.706,28). Foment dels Interessos Comunalis, 75.000; i Imprevistos, 570.000.

Entrem al capítol d'ingressos, i el senyor COLILLA ataca l'impost del 0,25 sobre solars segons autorització del Parlament català, però al 1933 i després per al 1934 i pròrrogues. Avui falta, essent pressupost nou, l'autorització. És — diu — un impost que socava la base de la propietat i de l'estalvi, i després d'una gran declaració es lliura a la decisió de la majoria.

El senyor JAUMAR li contesta que tots estan d'acord a considerar que l'impost és injust, però si ara tractessin d'esmenar el que han fet els Ajuntaments anteriors establirien un precedent funestíssim. Si es nomenés la comissió que ell va dir de propietaris i l'Ajuntament per estudiar-ho, i mentre tant reduir el 0,25 o 0,20 (diminució de recaptació en 800.000 pessetes).

El senyor VIZA remarca que això portaria prop d'un milió de disminució en la recaptació; proposa aquesta reducció sols en els propietaris que tenen la vorera construïda.

El senyor COLILLA no està conforme en això; ell vol la supressió o sinó la reducció general.

El senyor JAUMAR diu que la proposició del senyor Viza millora la seva, perquè beneficia tots, fins als treballadors, i l'accepta, perquè han d'ajudar els seus germans.

ACORDS COMPLEMENTARIS

El senyor COLILLA declara que en discutir-se la totalitat ell havia dit que votaria en contra, però el cap de la seva minoria de tècnica econòmica li ha fet veure que si ell votava en contra i els altres el seguien Barcelona es quedaria sense pressupostos. (Rialles.)

Es discuteixen les emenes als acords complementaris, acceptades unes i altres no.

Es llegeix una proposició del se-

nyor BAUSILI, que aquest defensa. La proposició diu:

"Que es proposi a la Unió de Sindicats Agrícoles, a la Unió de Vinyaters i Cellers Cooperatius, no de classe, la celebració d'un conveni en virtut del qual l'Ajuntament cada any cedeixi a les esmentades entitats l'excedent dels vins de 6.000.000 de pessetes, amb la condició que la suma que així obtinguin es destini a la persecució del frau, a la propaganda dels nostres vins i, en general, a tot allò que sigui en benefici dels viticultors.

Aquest conveni començaria a regir el dia 1 de gener de 1936."

El senyor DOMENECH s'estranya que en la situació que es diu que es troba l'Ajuntament de Barcelona es presentin aquestes proposicions, perquè aquests impostos no els paguen els pagesos, sinó els ciutadans de Barcelona, però el pagés. El pagés no paga mai res! Va a Barcelona a vendre i fer malbé els empedrats amb matricula de fora als carros i encara es queixen. Això és una cursa de donar coses al pagés per guanyar-li els vots, com aquella proposició per als propietaris, que ell també s'hi havia oposat.

El senyor VIZA proposa, a causa de l'hora avançada, deixar-ho per al proper Ple.

El senyor SANTACANA se'n lamenta, com ja se n'ha lamentat sempre. L'impost és injust i ell ja proposa que se suprimís el 13 d'agost, recorda la distància entre el discurs del senyor Segarra (demana la paraula) i el del senyor Bausili (Grans rumors i alarma), i segueix en defensa del vinater de fora. No està conforme amb la proposició Bausili; perquè vol fer als pagesos solistes compler de la seva cobrança. Ell té una altra proposta que consisteix a afegir a la proposició Bausili que és transitoria i es nomena una comissió mixta per fer el pa de la supressió.

Intervé el senyor SEGARRA, en diu quatre o quatre-cents; després el senyor JAUMAR parla, i el senyor MISERACHS, que defensa el senyor Santacana. Ve després altre cop el senyor BAUSILI per tornar a començar, i són les cinc del matí i encara queden vint espectadors a la tribuna pública. El senyor BAUSILI se les deu amb els de la CEDA senyors Misserachs, Santacana i Tiffon perquè aquests haurien volgut la supressió pura i simple de l'impost, i diu que, encarregat el senyor Misserachs de trobar una solució, no en trobà cap.

Es llegeix una proposició del senyor Santacana demanant que se suprimís el que sigui possible l'impost a partir de primer de gener de 1937.

El senyor BAUSILI diu que està bé, però pregunta qui tindrà la gosada de treure'l quan arribi el dia. L'Ajuntament hi haurà? Això és demagògia. En canvi ell sacrifica 1.300.000 pessetes l'any per donar-ho als viticultors professionals. La Lliga dona als viticultors una cosa positiva; la CEDA, promeses vagues. (Així, a fer eleccions.)

El senyor SANTACANA està content perquè es dona un milió i mig a una entitat de la qual ell és fundador.

El senyor ADOLF COLL (tècnic econòmic), en canvi, s'hi contraria, perquè representa una rebaixa efectiva als Pressupostos, sense donar res als agricultors. Proposa desglossar les dues proposicions. No es pot hipotecar el vot del Consistori per a l'any 1937, i proposa una comissió mixta que ho estudiï.

El senyor ULLED se sorprèn que després d'haver pres l'acord formal de no augmentar el Pressupost de despeses, es ve a augmentar-les regalant 1.300.000 de pessetes més que després d'una tranquil·litat absoluta, i encara fent aquest present a uns senyors que ni tan sols són veïns de Barcelona.

El senyor BAUSILI proposa la reforma de les proposicions, i intervén el senyor FERRERO. L'interromp el senyor SEGARRA, el senyor FERRERO li crida que no l'interrompi, perquè ell no en sap, perquè és més seriós, el senyor SEGARRA fa veure que s'enfada, i el senyor ULLED fa veure que el calma, i el senyor FERRERO segueix cridant coses que no s'entenen des de la tribuna de la Premsa.

Es redacta la proposició. Coll i tots baixen a l'hemicicle. El senyor Marti-nell dorm. Es llegeix la proposició.

El senyor TORRES (presideix el senyor Calderó) demana atenció per a la proposició Coll, per evitar el perjudici per a Barcelona que hi hauria si s'aprova l'emena. A la Comissió de Finances s'ha discutit la cosa i s'ha convinent que potser eren altres motius i no els que es deia de protecció a la metel·lúria els que empenyen a la proposició. S'han passat la sessió sacrificant les recomanacions justes. Quin inconvenient hi ha d'haver a ajornar-ho per estudiar les compensacions que es puguin trobar per no perjudicar la hisenda municipal?

El senyor COLL I RODES parla dret a l'hemicicle. Tots estan — diu — convençuts de la importància de la qüestió, i és del parer del senyor Torres i del senyor Coll, i proposa que s'estudiï dels senyors Bausili i Santacana s'assassin a estudi de la Comissió mixta, fins al 31 de desembre, i després es discuteixi en un ple.

El senyor JAUMAR s'hi adhiereix, i el senyor Santacana ho enreda, però s'adhiereix i s'aprova.

I VE EL PRESSUPOST D'EIXAMPLA

El senyor ULLED declara que és reducció de l'anterior, i que hi ha un augment en la recaptació de més de 4 milions de pessetes, sense cap inflació. El seu total és de 26.080.090 pessetes.

Hi ha quatre emenes del senyor Vendrell, i se n'aprova una, i a les sis menys sis, o sia, zero, s'acaba la sessió, però Santacana passa a estudi de la Comissió declaració del senyor Soler GENEER que els carlins feien alguna cosa!

Stanley Baldwin

per J. Torres i Caprara

Les eleccions generals celebrades a Anglaterra han desenvolupat un interès internacional i llurs resultats han estat vivament comentats per tot.

Ens sembla, per la nostra banda, que analitzant aquests resultats es té la sensació que, més que d'una victòria del partit conservador, es tracta del triomf d'un home i de la seva política. Ens referim a Stanley Baldwin. Per a ésser escrupolosament exactes, caldria afegir que a aquest triomf ha contribuït també Churchill, però l'obra d'aquest s'ha realitzat discretament, pot dir-se en l'ombra, i a l'altra banda del Canal en política només té valor efectiu el que és aparent.

L'èxit de Baldwin ens demostra que aduoc en el país més liberal i més parlamentari del món, perquè un partit — i de la força d'aquell del qual ens ocupem — pugui trobar, el favor popular, cal que sigui capaç de netejar per un home no sols de valors, sinó que sapiga inspirar confiança a les masses. Els laboristes, després de l'evolució de MacDonald, no semblen pas que tinguin avui per avui un cap que mereixi la confiança del poble britànic, dit sigui això sense voler desconèixer els mèrits de l'actual líder, el capità Attlee. La diferència de menys de dos milions de vots que ha decidit la victòria del partit conservador ha de considerar-se per tant, n'nyent a aquella mena d'electors sense partit que a darrera hora es decideixen a favor d'aquella candidatura al cap de la qual hi ha l'home que majors esperances d'una bona política els inspira. En les darreres eleccions, aquest home era Baldwin.

El senyor SANTACANA se'n lamenta, com ja se n'ha lamentat sempre. L'impost és injust i ell ja proposa que se suprimís el 13 d'agost, recorda la distància entre el discurs del senyor Segarra (demana la paraula) i el del senyor Bausili (Grans rumors i alarma), i segueix en defensa del vinater de fora. No està conforme amb la proposició Bausili; perquè vol fer als pagesos solistes compler de la seva cobrança. Ell té una altra proposta que consisteix a afegir a la proposició Bausili que és transitoria i es nomena una comissió mixta per fer el pa de la supressió.

Intervé el senyor SEGARRA, en diu quatre o quatre-cents; després el senyor JAUMAR parla, i el senyor MISERACHS, que defensa el senyor Santacana. Ve després altre cop el senyor BAUSILI per tornar a començar, i són les cinc del matí i encara queden vint espectadors a la tribuna pública. El senyor BAUSILI se les deu amb els de la CEDA senyors Misserachs, Santacana i Tiffon perquè aquests haurien volgut la supressió pura i simple de l'impost, i diu que, encarregat el senyor Misserachs de trobar una solució, no en trobà cap.

Es llegeix una proposició del senyor Santacana demanant que se suprimís el que sigui possible l'impost a partir de primer de gener de 1937.

El senyor BAUSILI diu que està bé, però pregunta qui tindrà la gosada de treure'l quan arribi el dia. L'Ajuntament hi haurà? Això és demagògia. En canvi ell sacrifica 1.300.000 pessetes l'any per donar-ho als viticultors professionals. La Lliga dona als viticultors una cosa positiva; la CEDA, promeses vagues. (Així, a fer eleccions.)

El senyor SANTACANA està content perquè es dona un milió i mig a una entitat de la qual ell és fundador.

El senyor ADOLF COLL (tècnic econòmic), en canvi, s'hi contraria, perquè representa una rebaixa efectiva als Pressupostos, sense donar res als agricultors. Proposa desglossar les dues proposicions. No es pot hipotecar el vot del Consistori per a l'any 1937, i proposa una comissió mixta que ho estudiï.

El senyor ULLED se sorprèn que després d'haver pres l'acord formal de no augmentar el Pressupost de despeses, es ve a augmentar-les regalant 1.300.000 de pessetes més que després d'una tranquil·litat absoluta, i encara fent aquest present a uns senyors que ni tan sols són veïns de Barcelona.

El senyor BAUSILI proposa la reforma de les proposicions, i intervén el senyor FERRERO. L'interromp el senyor SEGARRA, el senyor FERRERO li crida que no l'interrompi, perquè ell no en sap, perquè és més seriós, el senyor SEGARRA fa veure que s'enfada, i el senyor ULLED fa veure que el calma, i el senyor FERRERO segueix cridant coses que no s'entenen des de la tribuna de la Premsa.

Es redacta la proposició. Coll i tots baixen a l'hemicicle. El senyor Marti-nell dorm. Es llegeix la proposició.

ELSESPORTS

F u t b o l l E n c r i p t i o n i s m o B o x a

**Partits per al diumenge
vinent**

Primera Divisió

Espanyol-Osasuna.
València-Barcelona.
Sevilla-Racing.

ta, una interessant conferència pel muntanyenc Antoni Bord i Barbosa, del Centre Excursionista de Catalunya, sobre el tema "Del Gallais al Bici-
gili i Primo Rubio, amb llur manager els quals s'embarcaren el dia 21 a bord del "Cap Polonio" cap a Nova York. Sembla que els dos esmentats boxa-

Athletic-Madrid-Madrid.
Hércules-Athletic de Bilbao.
Oviedo-Betis.

Primer grup:
Stadium Aviles-Dportivo Coruña.
Saragosa-Celta

Valladolid-Sporting.
Unión S. Vigo-Nacional.
Segon grup:
Sabadell-Irún.

El Encantats, Peguera, Comolós, els
Biciberri, Katera, Subenulls, Basiero,
Montseny del Pallars, Mont Royo,
Les Agades, Puj de Linza, els quals

serà.

**INESPERADA DERROTA DE
FREDDIE MILLER**

Girona-Batracaldo.
Arenas-Júpiter.
Donostia-Badalona.
Tercer grup:

Gimnàstic-Els.
R. Granada-Mirandilla.
Múrcia-Malacitano.
Jerez-Llevant.

La puntuació per al descens automàtic

Badalona	12	5	3	4	18	17	18
C. E. Sabadell	12	4	3	5	17	22	11
Girona F. C.	12	4	2	6	20	22	10

Eliminatòries de la segona categoria preferent

El sorteig per a la formació del calendari per a les eliminatòries de la segona categoria preferent donà el se-

Per als tercers i quart llocs:
24 novembre: Vic F. C.-Santboià F.C.
Per als tercers i quart llocs:

24 novembre: Gracia E. C. - C. E. Manresa.

El dia primer de desembre s'efectuàran els encontres de volta.

mossen Jaume Olivells, que Jack Petersen havia pujat a fer uns dies de repòs (?) prop del llac de Sant Maurici, i l'altra sorpresa era que els companys n'hi mancava peix fresc.

— El Boxing Board of Control acordat que Jack Petersen posi en el seu títol de campió d'Anglaterra el seu nom i el nom de Len H.

Santboïa F. C. servirà per decidir el club que ascendirà la temporada vinent a la primera categoria B.

que li farà diuenge l'irun per celebrar la "Mitja Diada del Club". Sembla que a l'equip del Sabadell hi figuraran Sol i Calvet.

emés en el cas suscitat pel partit Ferrassa-Sant Andreu. Diu que la Federació ha accedit a elevar aquest recruta a l'Espanyola pel motiu que el vencedor del torneig ha de participar en els primers campionats de la lliga.

ZARRAGA-CHQ. GALLART
Detalls per cartella

MOTO CLUB DE CATALUNYA
PROVA DE REGULARITAT

aquesta prova que organitza el Motociclisme Club de Catalunya per al diumenge vinent, i seguidament es procedirà al sorteig dels inscrits en les distintes classificacions.

J. B. P.

EL CALENDARI EXCLUSIVO-

Segona cursa - 300 metres - 1. Sewardstone Betty; 2. Tana; 3. Chingford Katy; 4. Valden; 5.

Fiat, Vicenç Isamat, Ford; J. R. Opel; Joan Rocha, Ford; Salvador Brocà, Ford; Emili Ametlla, Wolseley.

Des de demà divendres a les tres de

blic en els primers dies de desembre. L'actual edició, en el tercer any d'aquesta publicació dedicada als excursionistes, es manté dins les mateixes

6, Landa.

Quarta cursa - 300 metres -
Premis: 60 ptes. primer, 35; segon
1. Celta; 2. Friend in Need; 3.

ment dels fulls de comanda.
Si alguna entitat no els hagués rebut, els pot reclamar al Centre Excursionista de Catalunya, Paradís, 10,

Avui, dijous, tarda

ISIDORO IBARLUCEA
contra
GABRIEL ALDABAL

RADIO BADALONA
12: Música variada. 12:15: Música regional. 12:30: Música de revistes. 13: Audició de discos escollits. 14: Música

ESTRANGERS
 (Amb autorització d'Unió Radio S. A.)
 Suïssa alemanya, 619'0 m. 336 Ht. —
 10 concert diària

101-13: Moteo Pardo, 1.420 rs. — 199	per a les proves individuals, fimeix el	Visita diària. Preu d'entrada i
101-13: Concerri alimfite. Obres de Ber-	període d'inscripció el dia 28 a les set	setes.
lix, Wagner i Frack.	de la tarda, i per les dobles i mixtes,	Universitat Industrial (carrer
101-13: Mampuro, 3370 rs. — 20:	a la mateixa hora del dia 6 de desem-	
"Don Pasquale", de Donizetti.		
101-13: Mampuro, 3370 rs. — 21:		
"Don Pasquale", de Donizetti.		

III: "Música de câmbra."

FINANCES

MOVIMENT BORSARI

MERCAT LLIBRE

El mercat d'operacions a termini es desenvolupa amb certa moderació, tant pel que respecta a l'efectivitat contractadora com per la tendència dominant, la qual, en general, és sostinguda.

En la reunió del Borsí els valors ferroviaris mantingueren la posició assolida el dia anterior, sense registrar fluctuacions notables, la resta de valors tampoc no oferí fluctuacions dignes de notar, i les variacions oscil·len entorn de mig ent. En la sessió de tarda es manté la tònica del Casino Mercantil: és nota, però, una més gran activitat contractadora i estabilitat de canvis que no en aquella.

Tanca del Mercat Llibre de Valors:

Valors	Dia 20	Dif. t. ant.	Dia 20	Dif. t. ant.
Nords	40'55	+0'25	40'60	+0'15
Alacants	34'75	+0'15	34'90	+0'05
Ford	209'50	+1'00	210'50	+1'00
Explosius	127'00	+0'25	127'25	+0'25
M. Riff	64'75	+0'10	64'85	+0'10
Aiguës	193'00	+0'50	193'75	+0'75
Colombar	36'75	+0'10	36'85	+0'10
Huileres	45'50	+0'50	—	—
Petrolis	6'00	+0'05	6'00	—
Asfals	71'00	+1'00	—	—
Sucres	31'35	+0'90	31'50	+0'15
Tramv. p.	—	—	48'50	+0'25

BORSA AL COMPTAT

El mercat de comptat, en general, no assenyalà variació apreciable a la tònica que ve predominant d'alguns dies ençà.

Els Deutes de l'Estat acusen una minva considerable en el conjunt d'operacions realitzades en aquesta jornada respecte al dia precedent. Els canvis, però, no ofereixen variació notable, i s'observen oscil·lacions entorn d'un vuit d'ent, sense predominar cap tendència. Obligacions Tresoreria Generalitat, invariables a 100'50.

Les emissions municipals i Diputacions, bastant efectives, es cotitzen a canvis anteriors. Només és de notar el canvi de Millores Màlaga, que ha baixat a 58'00 (-4'00). El grup de cedules, amb negoci moderat, repeteixen posicions anteriors.

El rolle d'obligacions ferroviàries manté el volum de dies precedents, sense variació apreciable en canvis. El mateix s'observa en el sector de tramvies i navilars.

Les obligacions d'indústries diverses, bastant sol·licitades, en particular les del grup elèctric, queden en general a posicions ben orientades. Descarten les emissions de Forces Motrius, les quals prossegueixen la davallada; les emissions 1920 es cotitzen a 53' (-1), i 1923, 52' (-2'50). Maguinista Terrestre es cotitzen a 90' (+1).

De les accions cal notar la feixugor de Tramvies preferents 7 per 100, 48'25 (-1'75), i 6 per 100, 74' (-1); les Telefòniques preferents remunten a 122'50 (+0'75).

Soler i Torra Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS VENCIMENT PRIMER DE DESEMBRE

COMPRA I VENDA DE VALORS

CAMBRA CUIRASSADA

CAINES DE LLOGUER

per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pessetes anuals
Pot visitar-se a les hores d'oficina.

BORSA DE PARIS

El mercat parisiens es reia lleugerament de la depressió que suportà en la sessió del diverts passat, atorgant així, però, l'ambient general de la Borsa és més aviat tènue, sense que hom vegi una immediata possibilitat de recuperació contractadora.

Dia 20 Precedent

Renda francesa 3%	72.80	73.00
" 1917 alib. 4%	76.20	76.00
" 1918 4%	75.05	74.75
" 1920 1%	102.85	103.30
" 4 1/2%	81.40	81.25
Crédit Lione	1624	1624
Banc de França	8830	8870
Rio Tinto	1473	1488
Royal Dutch	2180	2160
Canal de Suez	1829	1820
Kuhlmann	570	575
Wagons-lits	45.50	45.70
M. S. A. primera sèrie	491	481
G. I. Marroc 10% 5%	850	855
Barcelona T. S. 1/2%	971	990
Nords primera sèrie	515	515
Filipines	4027	4085

MERCAT DE LLOTJA

No es va veure gaire concorreguda la sessió d'ahir, i les transaccions de regular importància.

Bla.s. — Havent arribat a un acord entre aquesta fabricació i la Junta comarcal reguladora, podem dir que aquell telegrama que fou adreçat a les Juntes de la Península i que portà un xic d'enrenou, està ja de si anul·lat i, per tant, podran fer-se les transaccions amb més normalitat.

Podem avançar que es concertaran algunes operacions amb determinades procedències.

Farines. — Molta existència i ganes de vendre, però els compradors per ara sols adquireixen allò més precís en espera de veure com es resol·la aquest acord del blat; com és de suposar, el gènere que s'elabora hauran de consumir-lo ells i ja veurem a quin preu serà.

Morosc. — La demanda, per ara, bastant animada, i les vendes que es registraren, per partides, ho foren al mateix preu de 41'50 pessetes i per vagons a 41 pessetes posat damunt carro molt.

Ordi i civada. — Continuen els preus bastant sostinguts, havent-se operat en ordi de la part de Lleida a 35'75 i 36 pessetes damunt vagó sortida.

En civada d'Extremadura també es vengué algun vagó als preus de 32 pessetes amb tarifa llarga i a 32'50 pessetes, amb tarifa curta posat sobre vagó ordi.

Arribaren per M. S. A. sis vagons de blat, dos de farina, un de despulles, dos de civada i un d'ordi; pel nord: set de blat, tres de farina, un de despulles, un de morosc i tres de mongetes.

PRINCIPAL PALACE

Demà, divendres, 22, nit, a les 10'15:
Presentació de la gran companyia de la gent primera d'Actriu

Estrena per aquesta companyia de la tragèdia andalusina en 7 quadres, dividida en tres actes, de

Frederic García Lorca

BODAS DE SANGRE

Protagonista: MARGARIDA XIRGU
Bodas de sangre i 10 quadres de José Caballero. Set decoracions noves realitzades als tallers Burmann, música d'escena original de Frederic García Lorca. Direcció artística: C. Ribas Chirif

Circ a l'Olympia

Aquesta tarda tindrà lloc la presentació del quart programa de la temporada

Aquesta tarda tindrà lloc a l'Olympia la presentació del quart programa de la temporada de circ que amb tant d'èxit es ve desenvolupant a l'hereditada pista de la Ronda de Sant Pau.

Componen aquest programa quinze números diversos, quinze atraccions que el públic barceloní aplaudirà, més nombrosos que mai, cada dia.

Dues d'elles figuraran ja al programa anterior. Són: el capità Henry Smith, l'home cuirassat que detura amb les mans un obús llançat per un canó, i els famosíssims i divertits clowns Pompofo i Thedy, amb llur germà Ennil i llurs "hereros" legítims: "Nabucodonosor" i "Zampabollos". Ha restat el capità Smith perquè no més havia actuat uns quants dies i molta gent no ha pogut encara veure.

TEATRE POLIORAMA

C. M. P. LADRON DE GUEYARA

Demà, a les 8'15. Nit, a les 10'15:

Gran èxit de rebuda

LLUVA DE HIJOS

Demà, divendres, Estrena del

darrer gran èxit de P. Muñoz Seca

SOLA

re'l, i han restat també els clowns perquè el públic de l'Olympia, amb les oracions que els prodia constantment, ho ha disposat així.

Els debuts seran els següents:
Els antipodistes Georgy's, que treballen a l'escala japonesa.

La contorsionista Miss Mackers.
Els dos Rimmers, atletes olímpics en pedestral.

Els clowns Nicolaita i Companyia.
El fil·lustrista còmic Hellas.

Les quatre Mirinda Girls, acrobates aèries.

La "troupe" Bradford, peristes.

Els quatre Rastelli, acrobates còmics a la taula el·líptica.

Els Mutt Bros, humoristes cascadores.

El manipulador nord-americà Howard Nichols, conegut per l'home de les deu mans.

Els simis ensinistrats de Mlle. Malinas.

L'illusionista japonès Osaka, i els vuit saltadors abissins—abans haurien estat àrabs—Ben Rehee.

La major part d'aquests números són nous a Barcelona, i vénen a aquesta capital després d'haver actuat davant els públics dels millors circs europeus.

OLYMPIA

Temporada Oficial de Circ equestre

AVUI

18 GRANS DEBUTS, 18

72 ARTISTES, 72

CAPITA SMITH

4 RASTELLIS, TROUPE BRADFORD

HOWARD NICHOLS - MALENAG

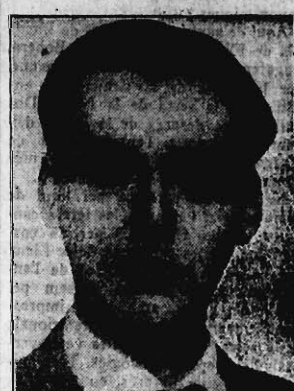
POMPOFF - THEDY

Nabucodonosor - Zampabollos

DAVANT LA PROPERA ACTUACIÓ DE MARGARIDA XIRGU AL PRINCIPAL PALACE

"Bodas de sangre" és una tragèdia andalusina

Frederic García Lorca té un concepte ben clar del que són els gèneres literaris. Quan diu que *Bodas de sangre* és una "tragèdia andalusina" ja sap el que vol dir perquè sap el que ha volgut fer. Els seus interès podran, més o menys, encertar la realització dels seus

García Lorca

disquis, però no podran dir que els ignorem o que podem interpretar-se en més d'una forma. En el teatre, la referència a la intenció de l'autor, la representació de les obres de García Lorca és feina fàcil per a un director — ens referim a un director solvent, és clar — perquè es tracta d'unes obres pensades, vistes i escrites pel teatre.

TEATRE BARCELONA

Companyia Diaz de Artigas - Collado

AVUI, DIJOUS, tarda, a les 5'30:

La formidable comèdia de

Bernard Shaw

Protagonista: Catalina Barceña

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

Protagonista: J. Diaz de Artigas

Demà, divendres, tarda, a les 5'30:

La Mort i el Diable

Nit: L'èxit dels últims de Gassia

NUESTRA NATACHA

TEATRE

LA FÓRMULA EFICAZ QUE ASSIGURI LA VIDA I EMPARI L'ARRELLAMENT DEFINITIU DE L'ART GRAMÁTIC NACIONAL

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

La fórmula eficaç que assiguri la vida i empari l'arrelament definitiu de l'art gramàtic nacional.

Romea - "AMOR". P. SINGERMAN

XOCOLATES

Les més nutritives

ADORABLE
REVISTA I DIBUIXOS

Enderroc
Bigues de ferro i de fusta, taulons, teulades, maons, portes, finestres, calefacció, radiadors, forn de pastisseria, cuina econòmica i altres materials per a la construcció.

VENC BARAT
TRAVESSERA, 25
(Convent escolar)
davant del carrer d'Àrreu

GARCIA I VIDAL

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI
de Mobles, Pianos, Ràdios,
Caixes de cable, Màquines
d'escriptori i de cosir, Maletes,
Discos, etc.

TOT D'OCCASIO
Corts Catalanes, núm. 414
Telèfon 30422

INSTRUMENTS
Pianos - Pianos
LOGUER
VENDA A TERMINIS
REPARACIONS
GARANTIA

CASA PARRAMON
CARME, 8, PRIMER

A LLORET DE MAR
(GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERRA"
per a malalts nerviosos, mentals i toxicomans. Telèfon 10. Mèica director-resident: DOCTOR M. BERNAT I CANALS.
Per a informes, dirigiu-vos a la mateixa clínica o a BARCELONA, els divendres, de quatre a set de la tarda, a la plaça de Llademendi, núm. 2. 1.er

Ventils a «plazos»
I ABRIC
PASTRERIA LORIDENSE
Des de 5 pessetes setmana o 20 al mes.
Tratador, 8, primer, primera.

A faiti's de pressa
faiti's bé

Com?

Usant la

PASTA NIX

S'afaitarà ràpidament, agradablement, perfectament.

No li quedarà la cara irritada, no hi sentirà cremor o irritació després d'afaitar-se.

Eliminarà el sabó, la brotxa, els potets i tots els altres objectes tan exposats a cultivar microbis.

DEMANI-HO EN PERFUMERIES, DROGUERIES, Etc. AL PREU DE 2/50 PESSETES TUB

"Ortopèdia Moderna"
Fill de B. Carcassona
TALLERS I DESPATX

ESCUDELLERS BLANCS, 8 - Telèfon 10910
BRAGUERS REGULADORS

per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes - Faixa cotilla abdominal
Faixes per a guarir estòmacs i ronyons caiguts

Models moderns
COTILLES ORTOPEDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia
Casa fundada en 1875